

KORKUT ATA TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI DERGİSİ
Uluslararası Türk Dili ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi
The Journal of International Turkish Language & Literature Research

Sayı/Issue Özel Sayı 1 (Ekim/October 2023), s. 298-321.
Geliş Tarihi-Received: 15.09.2023
Kabul Tarihi-Accepted: 10.10.2023
Araştırma Makalesi-Research Article
ISSN: 2687-5675
DOI: 10.51531/korkutataturkiyat.1360934

Sevinç Çokum'un "Beyaz Bir Kıyı" İsimli Hikâye Kitabında Söz Varlığı

Vocabulary in Sevinç Çokum's Storybook "A White Shore"

Özkan AYDOĐDU*

Öz

Bu makalenin amacı, Sevinç Çokum'un *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabındaki söz varlığını tespit etmektir. Söz varlığı; bir dilin bütün sözleri, bir kişinin veya topluluğun söz dağarcığında yer alan sözler toplamı olarak tanımlanmaktadır. Çalışmada, söz varlığı unsurları; temel söz varlığı, deyimler, atasözleri ve ikilemeler ile sınırlandırılmıştır. Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden doküman incelemesi yöntemi, verilerin analizinde ise betimsel içerik analizi yöntemi kullanılmıştır. Bu kapsamda Sevinç Çokum'un 13 farklı hikâyeden oluşmuş *Beyaz Bir Kıyı* isimli kitabı doküman olarak seçilmiştir. Araştırmanın sonucunda 3.464 tanesi farklı olmak üzere toplam 13.523 temel söz varlığı unsuru, 289 farklı olmak üzere 412 deyim, 118 tanesi farklı olmak üzere toplam 143 ikileme tespit edilmiştir. Eserde atasözünün ise hiç kullanılmadığı görülmüştür. Elde edilen bulgulara göre *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabının, Türkçenin anlatım imkânlarını ve ayrıntılarını ifade etmede başarılı olduğu söylenebilir. Ayrıca kitapta sanatlı, soyut bir anlatım tercih edilmiştir. Bunun sonucunda da alışılmamış bağdaştırmaların çok sayıda olduğu gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sevinç Çokum, *Beyaz Bir Kıyı*, hikâye, söz varlığı.

Abstract

The aim of this article is to determine the vocabulary in Sevinç Çokum's story book titled *A White Shore*. The vocabulary is defined as all the words of a language, the sum of the words contained in the word memory of a person or a community. In the study, vocabulary elements is limited to the basic vocabulary, idioms, proverbs and reduplications. In this study, document analysis method, one of the qualitative research methods, was used and descriptive content analysis method was used to analyze the data. In this context, Sevinç Çokum's book titled *A White Shore*, consisting of 13 different stories, was chosen as the document. As a result of the research, a total of 13.523 basic vocabulary elements, 3.464 of which are different, 412 idioms, of which 289 are different, and a total of 143 dichotomies, 118 of which are different, were identified. It was observed that the proverb was not used at all in the work. According to the findings, it can be said that the story book named *A White Shore* is successful in expressing the narrative possibilities and details of Turkish. Additionally, an artistic, abstract narrative was preferred in the book. As a result, a great number of unusual associations have been observed.

Keywords: Sevinç Çokum, *A White Shore*, story, vocabulary.

* Dr. Öğr. Üyesi, Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe Eğitimi Ana Bilim Dalı, Sivas/Türkiye, e-posta: oaydogdu@cumhuriyet.edu.tr, ORCID: 0000-0002-2360-4865.

Giriş

Sevinç Çokum, 1943 yılında İstanbul'un Beşiktaş semtinde doğmuştur. İlkokulu Büyük Esmâ İlkokulunda, ortaokul ve liseyi Beşiktaş Kız Lisesinde tamamlamıştır. İlkokul sıralarında edebiyata ilgi duymaya başlayan Çokum, bu ilgisini İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nü kazanarak sürdürmüş ve bu yıllarda öykü yazmaya başlamıştır. 1960 sonrası Türk öykücülüğü ve romancılığının önemli isimlerinden biri olan Çokum, *Bir Eski Sokak Sesi* isimli ilk öyküsünü Tarık Buğra'nın yönlendirmesiyle *Hisar*'da yayımlayarak edebiyat dünyasına adım atmıştır. Behçet Necatigil'in teşvikiyle öyküye yoğunlaşmıştır. Özellikle kadın duyarlılığı ile dikkat çeken öyküler yazmıştır. Öykü, söyleşi ve diğer yazılarını *Türk Edebiyatı, Gösteri, Varlık, Hisar, Töre, Yelken, Eflatun* gibi dergilerde yayımlamıştır. İlk öykülerini topladığı *Eğik Ağaçlar* isimli öykü kitabını 1972 yılında yayımlamıştır. 1970-73 yılları arasında edebiyat öğretmenliği yapan Çokum, 1975-76 yıllarında Kültür Bakanlığı bünyesinde kurulan Halk ve Çocuk Yayınları Kurulunun çalışmalarına katılmıştır. 1977-79 yılları arasında *Türk Edebiyatı* dergisinin yazı işleri müdürlüğünü yürütmüştür. 1981 yılında eşiyile birlikte kurdukları Cönk Yayınları'nı yönetmiş, öykülerdeki başarısını romanlarda da göstermiş ve ilk romanı olan *Zor'u* 1977 yılında yayımlamıştır. 1990 yılından sonra roman üzerinde yoğunlaşmıştır. Öykü ve roman dışında senaryo, gezi yazısı, inceleme, röportaj ve fikir ağırlıklı yazılarıyla Türk edebiyatında önemli bir yer edinen Çokum'un birçok ödülü bulunmaktadır (Bulut, 2016, s. 29).

Sevinç Çokum'un 13 farklı hikâyeden oluşan *Beyaz Bir Kıyı* adlı eseri, yazarın 1994 yılında yaptığı Fas gezisi sonrası edindiği izlenimler sonrasında kaleme alınmıştır. Çokum'un diğer eserleriyle birlikte bu hikâye kitabında da Türkçenin zenginliklerini ortaya koymak amacıyla Türkçenin tarihî dönemlerinde kullanılıp günümüzde yok olmaya yüz tutmuş sözcüklere yer verdiği, yöre ağızlarında yer alan sözcükler kullandığı ve Türkçenin sözcük yapımındaki olanaklarını kullanarak yeni sözcükler türettiği görülmektedir (Tahiroğlu, 2022b, s. 460-467). *Beyaz Bir Kıyı* adlı eserle ilgili olarak değinilmesi gereken bir özellik de Çokum'un eserde kullandığı dilin şiirselliğidir. Okuyucu eseri okurken kendini âdeta bir şiir havası içerisinde bulmaktadır (Tahiroğlu, 2022a, s. 38). Türkçeyi büyük bir başarıyla kullanan Çokum, bu özelliğiyle edebiyatımızda mümtaz bir yer edinmiştir.

Dil insanların anlaşmasını sağlayan en önemli iletişim aracıdır. Ergin (2004, s. 3)'e göre dil, "*insanlar arasında anlaşmayı sağlayan tabii bir vasıta, kendisine mahsus kanunları olan ve ancak bu kanunlar çerçevesinde gelişen canlı bir varlık, temeli bilinmeyen zamanlarda atılmış bir gizli antlaşmalar sistemi, seslerden örülmüş içtimai bir müessesedir.*" Belli bir sistem içinde kendi varlığını inşa eden dil, kendi içinde birimlerden oluşmaktadır. Ses, bu birimlerin en küçüğüdür. Sesler bir araya gelerek sözcüğü oluşturur. Sözcük, "*Anlamli ses veya ses birliğı, söz, sözcük*" (TDK, 2011, s. 1381) şeklinde tanımlanmıştır. Banguoğlu (2011, s. 144) sözcüğü "*Bir veya birkaç heceden meydana gelmiş, her dile göre ayrı anlam birlikleridir*" şeklinde tanımlamaktadır.

İnsanların duyu ve düşüncelerini ifade etmede hem sözlü hem de yazılı olarak müracaat etmek zorunda kaldıkları anlamlı birimlerin tamamını kapsayan sözcüklerin bütünü, o dilin söz varlığını oluşturmaktadır. *Türkçe Sözlük*'te söz varlığı, "*Bir dildeki sözlerin bütünü, söz hazinesi, söz dağarcığı, sözcük hazinesi, kelime hazinesi, kelime kadrosu, vokabüler.*" (TDK, 2010, s. 2158) ifadeleri ile açıklanmıştır. Bir dil, söz varlığını oluştururken ihtiyaç duyduğu sözcükleri kendi bünyesine katar. Bu nedenle bir dilde yerli sözcüklerin yanında yabancı sözcükler de o dilin söz varlığının içine dâhil olur. Söz varlığı ile ilgili olarak dildeki sözlerin bütünü kapsayıcı bir şekilde açıklayan Hengirmen (2002, s. 342)'e göre söz varlığı "*Bir dilde yer alan yerli ve yabancı bütün*

sözcüklerin oluşturduğu bütünlük" tür. Aynı bakış açısı ile söz varlığına açıklama getiren Korkmaz (1992, s. 100) da söz varlığını "Bir dilin bütün kelimeleri; bir kişinin veya bir topluluğun söz dağarcığında yer alan kelimeler toplamı" şeklinde ifade etmiştir. Bir dilin sözcük dağarcığını temsil eden söz varlığı, sadece sözcüklerden oluşmaz. Deyimler, atasözleri, ikilemeler, kalıp sözler, kalıplaşmış ifadeler, terimler ve iletişimi anlamlı hâle getiren bütün anlatım kalıpları, söz varlığını teşkil etmektedir. Aksan (2015, s. 15), "Dili bir bütün hâlinde yansıtan söz varlığı, yalnızca günlük konuşulan sözcüklerden oluşmaz. Dile ait sözcüklerle beraber deyimler, kalıp sözler, kalıplaşmış sözler, atasözleri, terimlerle birlikte bir bütündür" açıklamasıyla söz dağarcığı ve sözcük arasındaki farkı somutlaştırmıştır.

Bir dilin söz varlığı ile toplumun yaşayışı arasında hayati bir münasebet vardır. Dilin tıpkı insanlar gibi canlı bir varlık ve seslerden örülmüş sosyal bir müessese olduğu düşünülürse söz varlığı ile toplumun yaşayışı arasındaki hayati münasebetin ne kadar önemli olduğu daha da net anlaşılmaktadır. Dil, sadece bir iletişim aracı değildir. Dil aynı zamanda bir toplumun kimliğini belirleyen, toplumdaki duygu-düşünce birliğini sağlayan ve toplumsal hafızayı şekillendiren temel unsurlardan biridir. Bu nedenle bir dil, kendi söz varlığını oluştururken toplumun yaşamını yönlendiren bütün olaylardan etkilenmektedir. Din, toplumun yaşamını etkileyen unsurların başında gelmektedir. Dinî metinler birçok dilin olduğu gibi Türkçenin de temel kaynaklarından birisidir. Dinî metinlerdeki sözcükler ve ifadeler, zamanla gündelik dilin ayrılmaz bir parçası hâline gelmiştir. Din, aynı zamanda bir toplumun kültürel kimliğini ve kültürünü şekillendirmesi suretiyle aynı misyonu üstlenen dille de kaçınılmaz bir ilişki içindedir. Türkler, tarih sahnesinde Şamanizm, Budizm, Manihaizm, Hristiyanlık ve İslam gibi farklı dinleri benimsemişlerdir. Bunun doğal sonucu olarak da bu dinlere ait kavramların Türkçenin söz varlığını zenginleştirdiği görülmüştür. Bayraktar'a göre söz varlığını etkileyen bir başka unsur da beraberinde kültür değişimini getiren coğrafya değişimidir. "Türklerin Anadolu'ya göç etmesiyle birlikte; komşuları, komşularının diller, yaşayış biçimleri, dinleri, yiyecekleri, giyecekleri farklılaşmış; dolayısıyla bu değişiklikler de Türk kültürüne yansımıştır" (Bayraktar, 2014, s. 13). Ayrıca teknolojik gelişmeler de Türkçenin söz varlığını zenginleştiren başlıca unsurlardandır.

Aksan (2015), Türkçenin söz varlığını *Temel Söz Varlığı, Yabancı Sözcükler, Deyimler, Atasözleri, Kalıp Sözler, Kalıplaşmış Sözler, Terimler* ve *Çeviri Sözcükler* olmak üzere sekiz başlık altında inceler. Bu çalışma; temel söz varlığı, deyimler, atasözleri ve ikilemeler ile sınırlandırılmış genel amaçlı bir söz varlığı araştırmasıdır. Bu sebeple bu dört unsur hakkında bilgi vermekle yetinilecektir.

Temel Söz Varlığı: Aksan'a göre temel söz varlığı, insanın aklına ilk gelen çekirdek sözcüklerdir. Aksan, temel söz varlığını tasnif ederken merkeze insanı koyar: "İnsanın organları, onun temel ihtiyaçlarını karşılayan uyumak, yemek içmek gibi kavramlar, akrabalık adları, sayılar ve insanın maddi ve kültürünü belirten kavramlar oluşturabilir". Maddi kültür içine giren dinle, kutsal kavram ve kişilerle, gelenek, göreneklerle ilgili kavramlar temel söz varlığı kategorisinin içinde düşünülmelidir (Aksan, 2015, s. 34).

Deyimler: Bir kavramı, bir durumu, ya çekici bir anlatımla ya da özel bir yapı içinde belirten ve çoğunun gerçek anlamlarından ayrı bir anlamı bulunan kalıplaşmış sözcük topluluğu ya da tümceye deyim denir (Aksoy, 1988, s. 52). Çotuksöken deyim "En az iki sözcükten kurulan, sözcükleri anlam değişmesine uğrayıp, yeni bir anlam kazanarak kalıplaşmış söz öbeklerine deyim adını veriyoruz" (Çotuksöken, 2004, s. 83) şeklinde tanımlar. Bir başka tanım da şöyledir: "Düşünce, kavram, nesne ve kişilerin durumlarını, özelliklerini yansıtmak için kullanılan ve gerçek anlamının dışına çıkmış özel anlam/anlatım boyutuyla kalıplaşmış söz öbekleridir" (Akyalçın, 2012, s. 10). Bir kültürün ve topluluğun özgünlüğünü

yansıtan deyimler, dilin ifade gücünü gösterme, dilin gelişimine katkıda bulunma ve dilin doğasını yansıtmada konusunda çok önemli işlevleri yerine getirirler.

Atasözleri: Bir toplumun yaşam tecrübelerini, kültürel değerlerini yansıtan, “öğüt verici nitelikte” (TDK, 2011, s. 180) ve kuşaktan kuşağa aktarılan kısa ve özlü sözlerdir. Bu sözler, toplum tarafından benimsenmiş, toplumun düşünce ve mantık sisteminden geçerek günümüze ulaşmıştır (Hengirmen, 1998, s. 428). Çobanoğlu (2004, s. 1)’na göre atasözleri, milletin karakterlerini ve hayat karşısındaki anlayışını ifade etmekte ve içerdikleri mesaj itibarıyla da Türk milletinin zihin yapısını göstermenin yanında birlik ve beraberliği dile getirmektedir. Aksoy (1988, s. 37) atasözlerini “*Atalarımızın, uzun denemelere dayanan yargılarını genel kural, bilgece düşünce ya da öğüt olarak kurallaştırılan ve kalıplaşmış şekilleri bulunan halk tarafından benimsenmiş önsözlerdir*” şeklinde tanımlamıştır. Anlatıma şiirsellik katma ve etkileyici bir anlatım konusunda dikkat çeken atasözleri, Türkçenin söz varlığı açısından büyük bir öneme sahiptir.

İkilemeler: Türkçenin zenginliğini ve yaratma gücünü ortaya çıkaran ikilemeler (Hatiboğlu, 1981, s. 9), *Türkçe Sözlük*’te “*Anlamı güçlendirmek için aynı kelimenin tekrarlanması, anlamları birbirine yakın, karşıt olan veya sesleri birbirini andıran kelimelerin yan yana kullanılması: yavaş yavaş, irili ufaklı, aşağı yukarı gibi*” (TDK, 2010, s. 1165) şeklinde tanımlanmaktadır. İkilemelerin birçok tanımı yapılmıştır. Bilgegil (2009, s. 161) ikilemeleri, “*Araya hiçbir ek girmeksizin aynı cinsten iki kelimenin tekrarıyla hâsıl olan gruplar*” şeklinde tanımlarken Karahan (2009, s. 60), “*Bir nesneyi, bir niteliği, bir hareketi karşılamak üzere eş görevli iki kelimenin meydana getirdiği kelime grubu*” şeklinde tanımlamıştır. Bir sözcüğün veya ifadenin vurgulanmasına yardımcı olan ikileme, aynı zamanda duygusal bir etki yaratmak veya bir durumu daha ayrıntılı bir şekilde ifade etmek için de kullanılmaktadır. Böylece ikileme, bir dilin esnekliğini ve anlam yaratma kapasitesini ön plana çıkarmaktadır. Türkçe, ikileme konusunda çok zengin bir dildir. Tuna, Türkçenin ikileme konusundaki zenginliği ve işlevi konusunda şunları ifade etmektedir: “*Tekrarlar, Türk dilinde, bilhassa en uygun şartlar altında 7-8 asırlık bir gelişmeden sonra iyice gürbüzleşen ve güzelleşen Türkiye Türkçesinde önemli bir yer tutar. Sözlerin belli kurallara bağlı kalarak böyle yan-yanaya kullanılmaları, dilimize kelime yaratma zenginliği, faaliyetlerin her türlüşününün, en ince şekilde söz ile ifadesini mümkün kılan fiili şekiller zenginliği, tasvir zenginliği ve güzelliği gibi çok esaslı güzellikler kazandırmıştır*” (Tuna, 1949, s. 429).

1. Yöntem

Bu başlık altında; çalışmanın amacı, araştırmanın önemi, çalışmanın kapsam ve sınırlılıkları, araştırmanın modeli, verilerin toplanması ve verilerin analizi hakkında bilgiler verilmiştir.

1.1. Çalışmanın Amacı

Bu çalışmada Sevinç Çokum’un 13 farklı hikâyeden oluşan *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabındaki söz varlığı unsurlarından temel söz varlığı, deyimler, atasözleri ve ikilemeleri belirlemek ve bu öğeleri sayısal verilerle tespit etmektir.

1.2. Araştırmanın Önemi

Millî ve manevi değerler bütününe ifade eden kültürün en önemli taşıyıcılarından biri de dildir. Bu nedenle bir dildeki söz varlığı, hem bir dilin tarih boyunca gelişim aşamalarına hem de bir toplumun sosyo-kültürel hayatında iz bırakmış olayları belirlemede çok önemlidir. Sevinç Çokum, kültürel değişimlerin değerler dünyasında meydana getirdiği çelişkileri, günümüz insanının yaşadığı trajediler ile ilişkilendirerek toplumsal gerçekliği farklı yönlerle değerlendiren ve bu nedenle Türk edebiyatında ayrıcalıklı bir yer edinen yazarlardandır. Böyle bir yazarın hikâyelerindeki söz varlığının

tespitinin, Türk dilinin zenginliklerini sezdirmede büyük bir öneme sahip olduğu düşünülmüş ve bu yüzden böyle bir çalışmanın yapılmasına gereksinim duyulmuştur.

1.3. Çalışmanın Kapsam ve Sınırlılıkları

Çalışmanın kapsamı, Sevinç Çokum'un *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabındaki temel söz varlığını, deyimleri, atasözlerini ve ikilemeleri tespit etmekle sınırlandırılmıştır. Yazarın hikâye, roman, senaryo ve anlatı türünde yazılmış birçok eseri vardır. Fakat çalışmada sadece *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabı incelenmiştir.

1.4. Araştırmanın Modeli

Bu çalışma nitel araştırma türlerinden biri olan doküman incelemesi çalışmasıdır. "Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin çözümlenmesini kapsamaktadır" (Yıldırım ve Şimşek, 2006, 187).

Çokum (2009)'un *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabı, araştırma kapsamında incelenen dokümanı oluşturmaktadır.

1.5. Verilerin Toplanması

Sözcük kavramı belirlenirken Kurudayıoğlu ve Karadağ (2005)'in sözcük tanımlaması, söz varlığı ile ilgili ölçütlerde ise Baş (2011)'in çalışmasında ortaya koyduğu ölçütler dikkate alınmıştır.

Başlangıçta hikâye kitabı dikkatlice okunmuştur. Kitabın söz varlığı oluşturulurken sözcükler kök ve gövde şeklinde ele alınmış ve veriler bilgisayar ortamına aktarılmıştır. Bilgisayar ortamına aktarılan metin, TürkSözDiz programı kullanılarak dizin hâline getirilmiştir. Aynı program kullanılarak sözcüklerin sıklık dizini de oluşturulmuştur. Sözcüklerin yapısını değiştirmedeği için çekim ekleri, kalıcı isim yapanlar hariç sıfat-fiil ile zarf-fiil ekleri ve fiillerin olumsuzluk eki almış şekilleri dikkate alınmamıştır. Kök ve gövde hâlindeki fiiller mastar şekliyle alınmış ve mastar eki "-i" işareti ile birlikte verilmiştir. Birden fazla anlama gelebilecek sözcüklerin hangi anlamda kullanıldığı parantez içinde belirtilmiştir "yüz (çehre)". Atasözleri, deyimler, ikilemeler, ayrı yazılan birleşik sözcükler ve tek kavrama karşılık gelen özel isimler, tek sözcük olarak değerlendirilmiştir. Birleşik sözcüklerin belirlenmesinde ve ayrı veya bitişik yazılmasında TDK'nin *Türkçe Sözlük ve Yazım Kılavuzu* esas alınmıştır. Atasözleri ve deyimler tespit edilirken TDK'nin çevrim içi *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü* ile Aksoy'un *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*'ne başvurulmuştur. İkilemeler tespit edilirken de Vecihe Hatiboğlu (1981)'nin *Türk Dilinde İkileme* adlı eserine müracaat edilmiştir.

1.6. Verilerin Analizi

Verilerin analizinde, betimsel içerik analiz yöntemi kullanılmıştır. Betimsel içerik analizi yöntemi, belirli bir konuda ya da alanda birbirinden bağımsız olarak yapılan nitel ve nicel çalışmaların derinlemesine incelenip düzenlenmesi anlamına gelir. Böylece o konu ya da alandaki genel eğilimler belirlenmektedir. Bu yöntemde elde edilen sonuçların, hedeflenen konulara yönelik olarak gelecekte planlanan çalışmalara yön göstermesi beklenmektedir (Ültay vd., 2021, s. 1). Çalışmada, Sevinç Çokum'a ait *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabının söz varlığı unsurlarından temel söz varlığı, deyimler, atasözleri ve ikilemeler, betimsel içerik analizi yöntemiyle incelenmiştir.

2. Bulgular

Bu başlık altında, *Beyaz Bir Kıyı* adlı hikâye kitabında temel söz varlığı, deyimler, atasözleri ve ikilemelere dair elde edilen bulgular üzerinde durulacaktır.

2.1. Temel Söz Varlığına Dair Bulgular

Temel söz varlığı, insanların günlük hayatta en sık kullandıkları sözcüklerden oluşmaktadır. Çalışmada, temel söz varlığına ait sözcükler tematik olarak sınıflandırılarak aynı kavram alanına giren sözcüklerin oluşturduğu 31 kategori elde edilmiştir. Bu kategoriler ve kullanım sıklıkları aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Tablo 1. Temel Söz Varlığı Kategorileri ve Kullanım Sıklıkları

Sıra	Kategoriler	Toplam Kullanılan Sözcük Sayısı	Farklı Sözcük Sayısı
1	Kişi Adları	370	73
2	Yer Adları	149	48
3	Millet, Devlet, Medeniyet, Aşiret ve Boylarla İlgili Adlar	52	26
4	Mimari Eser Adları	14	11
5	Dil Adları	9	3
6	Edebî Eser Adları	6	5
7	Nitelik ve Durum Bildiren Adlar	1909	733
8	Soyut Kavramlarla İlgili Adlar	851	254
9	Yer (Mekân) ve Yönle İlgili Adlar	836	106
10	Sayılarla İlgili Adlar	701	21
11	Zaman Kavramıyla İlgili Adlar	575	95
12	Eşya, Nesne ve Aletlerle İlgili Adlar	569	184
13	İnsan Vücudu ve Organlarla İlgili Adlar	535	76
14	Evren, Doğa ve Yeryüzü Şekilleriyle İlgili Adlar	533	101
15	Bitki, Meyve ve Sebzelerle İlgili Adlar	422	80
16	Miktar Bildiren Adlar	325	37
17	Yeme İçmeyle İlgili Adlar	250	83
18	Akrabalık, Evlilik ve Yakınlarla İlgili Adlar	250	35
19	Sanat, Edebiyat ve Müzikle İlgili Adlar	229	57
20	Hayvanlarla İlgili Adlar	223	75
21	Renklerle İlgili Adlar	221	43
22	Din ve İnanışla İlgili Adlar	182	70
23	Meslek ve Zanaatla İlgili Adlar	182	78
24	Giyim ve Kuşamla İlgili Adlar	172	39
25	Yapı ve Yapı Malzemeleriyle İlgili Adlar	164	38
26	Toplumsal Grup, Sınıf ve Topluluklarla İlgili Adlar	157	23
27	Maden, Cevher ve Değerli Taşlarla İlgili Adlar	71	26
28	Devlet Yönetimi, Savaş ve	67	36

Askerlikle İlgili Adlar			
29	Sağlık ve Yaşamla İlgili Adlar	63	28
30	Basit ve Türemiş Fiiller	3183	830
31	Birleşik Fiiller	253	150
		13.523	3.464

Tablo 1 incelendiğinde temel söz varlığına ait 3.464 farklı sözcüğün toplamda 13.523 kere kullanıldığı görülmektedir. Bunların içerisinde en sık kullanılan 10 sözcüğün kullanım sıklıkları ve kategorileri ise şu şekildedir:

Tablo 2. Temel Söz Varlığına Ait En Sık Kullanılan 10 Sözcük

Sıra	Kategorisi	Sözcük	Kullanım Sıklığı
1	Sayılarla İlgili Adlar	bir	610
2	Basit ve Türemiş Fiiller	ol-	183
3	Bitki, Meyve ve Sebzelerle İlgili Adlar	gül	144
4	Kişi Adları	Aziz	94
5	Toplumsal Grup, Sınıf ve Topluluklarla İlgili Adlar	insan	93
6	Kişi Adları	Naime	78
7	İnsan Vücudu ve Organlarla İlgili Adlar	yüz (çehre)	70
8	Yer (Mekân) ve Yönle İlgili Adlar	iç	68
9	Akrabalık, Evlilik ve Yakınlarla İlgili Adlar	çocuk	65
10	Soyut Kavramlarla İlgili Adlar	sevgi	64

Temel söz varlığıyla ilgili elde edilen kategorilere ait bulgular şu şekildedir:

2.1.1. Kişi Adları

Eserde 73 farklı kişi adının toplam 370 kere kullanıldığı görülmektedir. Kişi adları içerisinde, hikâye kitabının ana karakterleri olan üç ismin en fazla kullanıldığı tespit edilmiştir. Bunlardan "Aziz" 94 defa, "Naime" 78 defa ve İbrahim Aşir de "44" defa kullanılmıştır.

Kişi adları ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

Aziz (94), Naime (78), İbrahim Aşir (44), Zahia (25), Raşid (11), Abdülğaffar (9), Habip (8), Malika (5), Yunus (5), Efendimiz (Peygamber Efendimiz) (4), Sabah Fahri (4), Yusuf (4), Ziryab (4), Ebu Ya'za Mağribî (3), Fatma Ana (3), Yusuf Bin Taşfin (3), Azer (2), Ebu Hüreyre (2), İbrahim (2), İzmirli Rıdvan (2), Meryem (2), Nietzsche (2), Peygamber Efendimiz (2), Sabah Güneşi (2), Sidi Bin Aşir (2), Abdullah Bin Hassun (1), Adnan (1), Aşk (1), Beşinci Muhammed (1), Don Kişot (1), Dürr-i Şahvar (Peygamber Efendimiz) (1), Ebâ Eyyübe'l Ensarî (1), Ebü'l Abbas Sebti (1), Ebü'l Hasen (1), El Greko (1), Fazıl (1), Feyruz (1), Gazâlî (1), Harun (1), Hârut (1), Hazreti Yunus (1), Hüsn (1), Hüsv (1), Hz. İbrahim (1), İbrahim Ethem (1), İmam Gazâlî (1), İshak (1), Jüliet (1), Kafka (1), Kahtan (1), Karun (1), Kitmîr (1), Köroğlu (1), Kral 6. Alfonso (1), Kral İkinci Hasan (1), Lalla (1), Leyla (1), Macid (1), Mahrez Bin Halef (1), Mârut (1), Mumcu Zahia (1), Nemrut (1), Nuh (1), Ruhülküdüs (Cebraîl) (1), Şeddad (1), Şirin (1), Süleyman (1), Telli Baba (1), Terlikçi Habib (1), Üçüncü Abdurrahman (1), Zahida (1), Zerdüşt (1), Zümürdüanka (1)

2.1.2. Yer Adları

Eserde 48 farklı yer adının toplam 149 kere kullanıldığı tespit edilmiştir. Bunların içerisinde en sık kullanılan yer adları, eserde 21 kez geçen “Endülüs”, 16 kez geçen “Mağrip”, 14 kez geçen “Sale” ve 10 kez geçen “İstanbul” olmuştur.

Yer adları ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

Endülüs (21), Mağrip (16), Sale (14), İstanbul (12), Attarin Sokağı (10), Gırnata (6), Rabat (6), Chella (4), Kurtuba (4), Fez (3), İşbiliyye (3), Mekke (3), Paris (3), Hüner Pazarı (3), Afrika (2), Ankara (2), Çin (2), İspanya (2), Sadabad (2), Sierra Nevada (2), Tunus (2), Anadolu (1), Atlas Dağları (1), Beşiktaş (1), Beşinci Muhammed Caddesi (1), Bou Regreg (1), D'jemma (Tecemmu) Meydanı (1), Elhamra (1), Eminönü (1), Fatih (1), Giralda (1), Goya (1), Guadalkivir (1), Guadalkivir Nehri (1), Hollywood (1), Horasan (1), İrem Bağı (1), İrem Cenneti (1), Kaf Dağı (1), Kartaca (1), Libya (1), Maşrık (1), Merrakeş (1), Royal Palas (1), Sidi Harezem (1), Taif Çölü (1), Türkiye (1), Vadi El Kebir Nehri (1)

2.1.3. Millet, Devlet, Medeniyet, Aşiret ve Boylarla İlgili Adlar

Bu alt kategori içerisinde değerlendirilen 26 farklı adın toplam 52 kez kullanıldığı görülmektedir. Bunların içerisinde “Berberi”, “Endülüsi” sözcüklerinin 5'er kez; “Abbasi” sözcüğünün 4 kez; “Merinid”, “Saleli” ve “Şark” sözcüklerinin ise 3'er kez ile eserde bu kategoriye ait en sık kullanılan sözcükler olduğu görülmektedir.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

Berberi (5), Endülüsi (5), Abbasi (4), Merinid (3), Saleli (3), Şark (uygarlık) (3), Türk (3), Ad (kavim) (2), Ashâb-ı Kehf (2), Avrupalı (2), Batı (uygarlık) (2), Fransız (2), İspanyol (2), Osmanlı (2), Ben-i Mahabbet (1), Doğu (uygarlık) (1), Ehl-i Sale (1), Emevî (1), Haçlı (1), İdrisîler (1), İtalyan (1), Kızılderili (1), Mağribî (1), Mahabbet Oğulları (1), Sasanîler (1), Tâbiin (1)

2.1.4. Mimari Eser Adları

Hikâye kitabında 11 farklı mimari eser adı, toplam 14 kere kullanılmıştır. “Karaviyyin Camii” 3, “Elhamra Sarayı” da 2 kez kullanılarak en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Mimari eser adları ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

Karaviyyin Camii (3), Elhamra Sarayı (2), Attarin Medresesi (1), Cami-i Kebir (1), Karaviyyin Kütüphanesi (1), Kubbetü's Sahra (1), Küdaya Kapısı (1), Kutubiye Camii (1), Kutubiye Minaresi (1), Rabat Kalesi (1), Zehra Sarayı (1)

2.1.5. Dil Adları

Eserde 3 farklı dil adı, toplam 9 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde “Türkçe”, 5 kere ile en sık kullanılan dil adı olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

Türkçe (5), Arapça (2), Fransızca (2)

2.1.6. Edebî Eser Adları

Yapılan inceleme neticesinde eserde 5 farklı eser adının toplam 6 kere kullanıldığı görülmektedir. *Güle Adanmış Satırlar*, 2 kere ile en sık kullanılan edebî eser olmuştur.

Edebî eser adları ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

Güle Adanmış Satırlar (2), Endülüs Ağıtı (1), Endülüs Mersiyesi (1), Kartaca Harabeleri (1), Kaside-i Bürde (1)

2.1.7. Nitelik ve Durum Bildiren Adlar

Hikâye kitabında nitelik ve durum bildiren 733 farklı sözcük, toplam 1909 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde "küçük" sözcüğü 57 kere, "bütün" sözcüğü 39 kere, "nasıl" sözcüğü 34 kere, "yeni" sözcüğü ise 32 kere kullanılarak en sık kullanılan unsurlar olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

küçük (57), bütün (39), nasıl (34), yeni (32), aydınlık (25), sıcak (25), büyük (24), karanlık (22), yalın (21), güzel (20), kırık (18), öyle (18), renkli (18), son (18), böyle (17), yeniden (17), eski (16), iri (15), bedevi (14), kutlu (14), uzak (14), yoksul (14), uzun (14), ince (13), kokulu (13), mutlu (13), yumuşak (13), kalabalık (12), kör (12), gerçek (11), güçlü (11), yorgun (11), aynı (10), başka (10), aslında (9), benzer (9), birkaç (9), cümle (bütün) (9), delikanlı (9), genç (9), iyi (9), has (9), yüzü (9), serin (8), solgun (8), tatlı (8), öylesine (7), yaşlı (7), asıl (6), böylece (6), diri (6), farklı (6), garip (6), görmez (kör) (6), gözlü (6), kirli (6), meczup (6), parlak (6), peçeli (6), soylu (6), yalnız (kimsesiz) (6), ağır (5), asılı (5), aykırı (5), baygın (5), bezeli (5), bilge (5), biteviye (5), çocuksu (5), dar (5), derin (5), dolu (5), görkemli (5), koca (büyük) (5), kocaman (5), loş (5), saf (5), sarhoş (5), sefil (5), sessiz (5), sürekli (5), taze (5), uğru (eski) (5), uygun (5), uysal (5), yakın (5), yavru (5), yitkin (5), ağulu (4), aydın (4), boyalı (4), bulanık (4), çağdaş (4), değerli (4), dşeli (4), hafif (4), ihtiyar (4), kaçak (4), kanatlı (4), koruyucu (4), kuytu (4), narin (4), onca (4), sahi (4), sakın (4), sevgili (4), soğuk (4), soluk (rengi atmış) (4), şüphesiz (4), süslü (4), ulu (4), yanık (4), yazılı (4), yüklü (4), yüksek (4), açık (3), ahşap (3), alçak (3), başlı (3), bazı (3), benizli (3), benzersiz (3), bereketli (3), biçimli (3), bitimsiz (3), boşuna (3), böylesine (3), canlı (3), çeşit (3), çevrili (3), dev (3), dikenli (3), doygun (3), dünyevi (3), duru (3), eğri (3), emin (3), esrik (3), fesat (3), geçici (3), geliş geçici (3), güneşli (3), hoyrat (3), ipeksi (3), ıssız (3), kavrık (3), kristal (3), kurulu (3), özel (3), sade (3), sadık (3), seçkin (3), sonraki (3), takılı (3), temiz (3), tozlu (3), tutkun (3), uçucu (3), uçuk (3), umutsuz (3), yabancı (3), yaman (3), acımasız (2), ağızlı (2), akçıl (2), alışkın (2), anlamlı (2), ardınca (2), artık (çöp) (2), âşık (2), aşüfte (2), atık (2), ayrı (farklı) (2), azgın (2), bakir (2), barışık (2), başıboş (2), belirsiz (2), bencil (2), berduş (2), bezekli (2), biaman (2), billur (2), bir (aynı) (2), boş (2), buharlı (2), büyüülü (2), çabuk (2), çapraşık (2), çiçekli (2), cılız (2), dingin (2), doğru (düz) (2), dokunaklı (2), dualı (2), dürülü (2), ebedî (2), fakülteli (2), gelgeç (2), gerçekten (2), gevrek (2), giderayak (2), gönüllü (2), gövdeli (2), gözde (beğenilen) (2), gülümsemeli (2), gürbüz (2), haksız (2), halis (2), hareli (2), harika (2), haşarı (2), hoş (2), ilgili (2), ılık (2), inanılmaz (2), ışıklı (2), ıslak (2), ıslıklı (2), istekli (2), isteksiz (2), kaba (2), kadınca (2), kalın (2), kapalı (2), kapılı (2), karşılıksız (2), kemerli (2), kılıklı (2), kimsesiz (2), kiremitli (2), kırgın (2), kıvrık (2), kızgın (2), köhne (2), kötü (2), küçücük (2), kuşaklı (2), mağrur (2), mahfazalı (2), mahmur (2), mahzun (2), masum (2), meşin (2), muhayyel (2), muhteşem (2), mürekkep (2), nahif (2), örülü (2), pahalı (2), parıltılı (2), porselen (2), saklı (2), sancılı (2), sarılı (2), şaşılmalı (2), savunmasız (2), sevdalı (2), sevimli (2), seyyar (2), şifalı (2), şirin (2), sırmalı (2), sokulgan (2), sonsuz (2), sönük (2), telli (2), تنها (2), tenli (2), ters (2), titrek (2), topuklu (2), tuhaf (2), tutkulu (2), tütsülü (2), tüysü (2), usulca (2), uyanık (2), uyumlu (2), vakur (2), yağlı (2), yalancı (2), yapışkan (2), yarı karanlık (2), yegâne (2), yeni yetme (2), yığılı (2), yırtık (2), yosunlu (2), yüce (2), yuvarlacık (2), zamansız (2), zengin (2), zor (2), absürt (1), acemi (1), açılmaz (1), acıması (1), ağdalı (1), ağız ağza (1), ağırlı (1), akışkan (1), aksak (1), aksine (1), alabildiğine (1), alaycı (1), aldatıcı (1), alelâde (1), alimkâr (1), alımlı (1), âmâ (kör) (1), amansız (1), ansızın (1), aralık (açık) (1), ardı ardına (1), ardına kadar açık (1), asalak (1), asude (1), ayaklı (1), ayaksız (1), aynamsı (1), aziz (ulu) (1), bağımlı (1), bağımsız (1), bağımsızca (1), bağlı (1), bağımsız (1), bahtsız (1), bakışlı (1), bari (1), baş (ilk) (1), basık (1), basit (1), başka (farklı) (1), bataklık (1), bayramlı (1), belli (1), bellisiz (1), benek (1), benli (1), benzemez (1), berrak (1), besbelli (1), bezdirici (1), besmeleli (1), bıçkın (1), bigünah (1), bihaber (1), bıktırıcı (1), bildik (1), bilgece (1),

bilgiç (1), bilinçsizce (1), bilinmez (1), bir başka (1), bir kere (aslında) (1), birçok (1), birtakım (1), bitimli (1), bitkin (1), böylelikle (1), boylu (1), boyuna (sürekli) (1), boyutlu (1), buğdaysı (1), bükülü (1), bulunmaz (1), bulutsu (1), burmalı (1), burunlu (1), büsbütün (1), bütün (tam) (1), büzgülü (1), caşcaflı (1), çalakalem (1), çamurlu (1), cansız (1), çapkın (1), çaresiz (1), çarıklı (1), çatallı (1), çekingen (1), çekinmesiz (1), cellabeli (1), çepçevre (1), çevik (1), çığırkan (1), çikolatalı (1), cilalı (1), çirpintili (1), çocuk gibi (1), çocuklu (1), çökkün (1), çökük (1), cömertçe (1), çorak (1), çözücü (1), çulsuz (1), çürük (1), çürükçül (1), dağdağalı (1), dağılmış (1), dalgalı (1), dalgın (1), damarlı (1), damgalı (1), dayanaksız (1), dayanıklı (1), dayanıksız (1), delice (1), delikli (1), delişmen (1), denk (1), deprenişli (1), derili (1), dileksiz (1), dilencili (1), dipsiz (1), direkli (1), dirençli (1), direnmesiz (1), dişli (1), doğma (1), dolanışlı (1), dönüşlü (1), dopdolu (1), döşemeli (1), dövme (1), doyumsuzca (1), dumanlı (1), dumansı (1), durgun (1), durmadan (1), durmaksızın (1), dürüst (1), düşkün (1), duvaklı (1), duvarlı (1), düz (1), düzgün (1), ebrulu (1), eğik (1), eğreti (1), eksiksiz (1), elsiz (1), endamlı (1), entarili (1), epeyce (1), eşsiz (1), ezik (1), fakir (1), farksız (1), fazla (1), fena (1), fersiz (1), fesli (1), fettan (1), firuzeli (1), fiskiye (1), gagamsı (1), genel (1), geniş (1), gerçekçi (1), gereğince (1), gerekli (1), geveze (1), gezginci (1), gidik (1), gizli (1), gölgeli (1), gölgesiz (1), görklü (1), görünmez (1), görünüşlü (1), göstermelik (1), gözlüklü (1), güçlülük (1), güçsüz (1), güdük (1), güleç (1), gülsüz (1), gür (1), gürültülü (1), güvenli (1), güzelce (1), haberci (1), haberli (1), hafifçecik (1), hafiften (1), haramili (1), harap (1), hareketli (1), haşhaşlı (1), havalesi (1), hayali (1), hikâyeli (1), hikmetli (1), hırçın (1), hışırtili (1), hoşnutsuz (1), hükümsüz (1), hünerli (1), huzursuz (1), içten (1), iddiasız (1), iğreti (1), iki yüzlü (1), ilhamlı (1), inatla (1), inatlı (1), inceden (1), insansı (1), iri kıyım (1), iri yarı (1), ışksız (1), işlemeli (1), iştahla (1), iyice (1), izbe (1), kabzalı (1), kaderci (1), kakmalı (1), kalıcı (1), kalıplı (1), kalkık (1), kambur (1), kanatsız (1), kanatsız (1), karalı (1), karamsar (1), kareli (1), kaskatı (1), katışksız (1), katlı (1), kaygısız (1), kayıslı (1), kelepçeli (1), kendiliğinden (1), kendince (1), kendine has (1), kenetli (1), kesin (1), keskin (1), kudemli (1), kırpık (1), kısılı (1), kızarık (1), kök boyalı (1), kokuşlu (1), kolayca (1), komik (1), konaksız (1), kopkoyu (1), kör karanlık (1), korkak (1), körpe (1), koşar adım (1), koyu (1), kumlu (1), kurdeleli (1), kurtarıcı (1), kuru (1), kuşku (1), kusmuklu (1), küt (1), lebâleb (1), lekeli (1), libaşlı (1), mağlup (1), mahir (1), mahrem (1), malsız (1), masalsı (1), maverai (1), meçhul (1), meftun (1), melankolik (1), menevişli (1), menkibeli (1), merhametli (1), meydanda (1), millî (1), minik (1), müdahaleci (1), mühim (1), muhtaç (1), mühürlü (1), münzevi (1), müptela (1), müşfik (1), müşkülpesent (1), muttasıl (1), muzaffer (1), müzmin (1), nadide (1), nafile (1), nağmesiz (1), namlı (1), nazenin (1), nazlı (1), neşeli (1), nöbetli (1), obur (1), odlu (1), oğulsuz (1), okumuş (1), olağaniüstü (1), ölümlü (1), olumsuz (1), ömürsüz (1), öncelikle (1), örtülü (1), öteğen (1), ötüşlü (1), oynak (1), oyuncaksız (1), özenli (1), özgü (1), özgür (1), palyaçolu (1), pamuk gibi (1), pelerinli (1), perdeli (1), pişman (1), plâstik (1), püsküllü (1), puslu (1), rahmetli (1), ritmik (1), rüzgârlı (1), sabırsız (1), sabit (1), sağlıklı (1), sahipsiz (1), şaki (1), salkımlı (1), sallantılı (1), saltanatlı (1), sapkın (1), saplı (1), sarıklı (1), sarılğan (1), şaşkın (1), savunmasızca (1), saydam (1), saygıdeğer (1), şehvani (1), şekersiz (1), sence (1), serapa (1), serili (1), sermest (1), serseri (1), sessizce (1), sevdakâr (1), seyrek (1), sıkıca (1), sıkılı (1), sıkıntılı (1), silahlı (1), simalı (1), sım sıkı (1), sınırlı (1), sınırsız (1), sinsî (1), sırlı (1), şiş (1), sıvalı (1), sökü (1), sopalı (1), sorumsuz (1), süfli (1), sunulmuş (1), sürmeli (1), süzülü (1), taşsız (1), taptaze (1), tarihî (1), taşlı (1), tek mil (1), tembel (1), temkinli (1), temsilî (1), tereyağlı (1), tersine (1), terütaze (1), tikli (1), titreşimli (1), tok (1), topluca (1), toplumcu (1), törensi (1), toynaklı (1), turşulu (1), tutucu (1), ücra (1), uç uca (1), ucuz (1), ufak (1), uğrayışlı (1), ulu orta (1), ümitli (1), üniformalı (1), ünlü (1), unutkan (1), ürkek (1), üstünkörü (1), utangaç (1), uykusuz (1), vahatsız (1), vahşi (1), var gücüyle (1), varsız (1), velveleci (1), yabansı (1), yağmurlu (1), yalandan (1), yamyassı (1), yatkın (1), yayan (1), yaygın (1), yeğni (1), yeknesak (1), yepyeni (1), yeşil zeytinli (1), yeterli (1), yiğitçe (1), yıllık (1), yoğrulu (1), yorgunca (1), Yunusça (1), yürekli (1), yüzyıllık (1)

2.1.8. Soyut Kavramlarla İlgili Adlar

Hikâye kitabında 254 farklı soyut kavram adı, toplam 851 kere kullanılmıştır. "sevgi" 64 kere, "aşk" 32 kere, "sevda" 31 kere, "düş" 29 kere, "sabır" ise 23 kere kullanılarak en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Soyut kavramlar ile ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

sevgi (64), *aşk* (32), *sevda* (31), *düş* (29), *sabır* (23), *dostluk* (19), *tutku* (19), *gönül* (18), *mutluluk* (18), *ruh* (18), *insanlık* (16), *çocukluk* (16), *yokluk* (16), *akıl* (15), *sevinç* (13), *yoksulluk* (12), *hayal* (10), *nefis* (öz) (10), *rüya* (10), *duygu* (9), *sadakat* (9), *gurur* (8), *pişmanlık* (8), *umut* (8), *yalnızlık* (8), *coşkunluk* (7), *korku* (7), *bereket* (6), *erdem* (6), *iyilik* (6), *sevme* (6), *telaş* (6), *düşünce* (5), *hasret* (5), *saflık* (5), *vefa* (5), *ayrılık* (4), *bağımsızlık* (4), *bilgi* (4), *çaba* (4), *çile* (ızdırıp) (4), *cömertlik* (4), *delikanlılık* (4), *güven* (4), *özlem* (4), *acımasızlık* (3), *benlik* (3), *bolluk* (3), *çağdaşlık* (3), *coşku* (3), *dert* (3), *düşünmek* (3), *gam* (3), *haz* (3), *hürriyet* (3), *hüzün* (3), *ihamet* (3), *iyi niyet* (3), *kavram* (3), *kaygı* (3), *kötülük* (3), *müjde* (3), *naz* (3), *olgunluk* (3), *soyluluk* (3), *şüpheli* (3), *tevekkül* (3), *yücelik* (3), *zaaf* (3), *zahmet* (3), *âdet* (gelenek) (2), *barış* (2), *bencilik* (2), *bilgelik* (2), *bilgi* (2), *çekicilik* (2), *cesaret* (2), *gıpta* (2), *hatır* (2), *heyecan* (2), *hiçlik* (2), *hicran* (2), *hırs* (2), *içgüdü* (2), *ideoloji* (2), *iffet* (2), *ilham* (2), *inat* (2), *incelik* (2), *itiraz* (2), *keder* (2), *kibir* (2), *mahabbet* (2), *masumiyet* (2), *merhamet* (2), *övünç* (2), *özgürlük* (2), *saflık* (2), *sevme* (2), *sitem* (2), *tasarı* (2), *tevazu* (2), *töre* (2), *ümit* (2), *uysallık* (2), *yanılgı* (2), *yardım* (2), *yiğitlik* (2), *zihin* (2), *beyzadelik* (2), *ihtiyarlık* (2), *acıma* (1), *af* (1), *ahde vefa* (1), *alay* (1), *algılama* (1), *arkadaşlık* (1), *arzu* (1), *aşağılanma* (1), *âşık olma* (1), *avuntu* (1), *azap* (1), *bağışlanma* (1), *bağışlanmak* (1), *bağlılık* (1), *bahtiyarlık* (1), *beğenç* (1), *beğeniş* (1), *bela* (1), *bellek* (1), *beylik* (1), *bilinmezlik* (1), *bilmek* (1), *birlik* (1), *bunalım* (1), *burukluk* (1), *bütünlük* (1), *çabukluk* (1), *cana yakınlık* (1), *çare* (1), *ciddiyet* (1), *çıkartma* (menfaat) (1), *çirkinlik* (1), *çoğunluk* (1), *dalkavukluk* (1), *daüssıla* (1), *değer* (1), *deha* (1), *derbederlik* (1), *dikkat* (1), *doğruluk* (1), *dürtü* (1), *duyarlılık* (1), *eğilim* (1), *elbirliği* (1), *emek* (1), *emel* (1), *erdemlilik* (1), *fakirlik* (1), *fakr* (1), *ferahlık* (1), *fikir* (1), *fikrisabit* (1), *fitne* (1), *fuzulluk* (1), *gaddarlık* (1), *gaflet* (1), *gaile* (1), *gariplik* (1), *gayret* (1), *gelenek* (1), *gelişmişlik* (1), *gençlik* (1), *gerçeklik* (1), *gerginlik* (1), *hafıza* (1), *hakaret* (1), *haset* (1), *hayranlık* (1), *hayret* (1), *haysiyet* (1), *hikmet* (1), *hırçınlık* (1), *huzur* (1), *iç acısı* (1), *içtenlik* (1), *ihsan* (1), *imreniş* (1), *inanma* (1), *irade* (1), *itaat* (1), *itibar* (1), *itina* (1), *ızdırıp* (1), *kanaat* (1), *kardeşlik* (1), *kasvet* (1), *kavrayış* (1), *kerem* (1), *kimsesizlik* (1), *kışkırtıcılık* (1), *korkaklık* (1), *mağfiret* (1), *mahrumiyet* (1), *masumluk* (1), *menfaat* (1), *merak* (1), *mertlik* (1), *mihnet* (1), *miskinlik* (1), *muhabbet* (1), *neşe* (1), *öğrencilik* (1), *ölgünlük* (1), *övgü* (1), *özen* (1), *özeniş* (1), *razılık* (1), *rehavet* (1), *sabırsızlık* (1), *sağduyu* (1), *şaşkınlık* (1), *şatafat* (1), *saygı* (1), *sefalet* (1), *şeref* (1), *serzeniş* (1), *seviniş* (1), *şevk* (1), *sezgi* (1), *sezme* (1), *sezmek* (1), *sıkıntı* (1), *sonsuzluk* (1), *tahammülsüzlük* (1), *tasa* (1), *teslimiyet* (1), *titizlik* (1), *tıynet* (1), *tutkunluk* (1), *uçarılık* (1), *ülkü* (1), *ürkeklik* (1), *utanç* (1), *utanmak* (1), *üzüntü* (1), *yaşlılık* (1), *yatkınlık* (1), *yelteniş* (1), *zarafet* (1)

2.1.9. Yer (Mekân) ve Yönle İlgili Adlar

Eserde, 106 farklı yer ve yön adı, toplam 836 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde "iç" 68 kere, "ev" 64 kere, "şehir" 46 kere, "sokak" ise 41 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

iç (68), *ev* (64), *şehir* (46), *sokak* (41), *yer* (39), *yan* (35), *kıyı* (34), *avlu* (31), *bahçe* (30), *üst* (29), *ön* (26), *alt* (25), *medine* (25), *çarşı* (24), *dükkân* (22), *eşik* (22), *art* (21), *geri* (19), *uç* (17), *içinde* (14), *yön* (12), *sofra* (11), *öte* (9), *çatı* (8), *içeri* (8), *oda* (7), *dış* (6), *mekân* (6), *kenar* (5), *peş* (arka) (5), *ülke* (5), *dışarı* (4), *saray* (4), *yuva* (4), *balkon* (3), *geçit* (3), *güney* (3), *medrese* (3), *okul* (3), *otel* (3), *sinema* (3), *taraf* (3), *tavan* (3), *yurt* (3), *arka* (2), *bölme* (oda) (2), *dam* (2), *gülzar* (2), *has bahçe* (2), *kervansaray* (2), *konak* (2), *konum* (2), *kütüphane* (2), *lobi* (2), *lokanta*

(2), meydan (2), meyhane (2), mezar (2), mutbak (mutfak) (2), pazar (alışveriş) (2), sofa (2), yer altı (2), alan (1), apartman (1), aşevi (1), atölye (1), bağ (bahçe) (1), bulvar (1), büro (1), çalılık (1), çilehane (1), daire (ev) (1), depo (1), fakülte (1), gülistan (1), harman yeri (1), hücre (oda) (1), hurdalık (1), il (1), kabir (1), kabristan (1), kent (1), kesim (semt) (1), köşe (1), lalezar (1), mağaza (1), mahalle (1), mahkeme (1), memleket (1), mendirek (1), mesken (1), mezbaha (1), mutfak (1), önde (1), ören yeri (1), panayır (1), park (1), pazar yeri (1), plaj (1), portakal bahçesi (1), sağ (yön) (1), salon (1), son cemaat yeri (1), varoş (1), yemek salonu (1), yunak (1)

2.1.10. Sayılarla İlgili Adlar

Eserde, 21 farklı sayı adı, toplam 701 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde “bir” sözcüğü 610 kere, “iki” sözcüğü 37 kere, “ilk” sözcüğü 12 kere, “kırk” sözcüğü 10 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

bir (610), iki (37), ilk (12), kırk (10), bin (4), dört (4), üç (4), beş (3), ikinci (3), yedi (3), altı (1), altı yüz (1), beş yüz (1), birinci (1), milyon (1), on yedi (1), sekizinci (1), seksen (1), üç yüz (1), yedi bin (1), yetmiş (1)

2.1.11. Zaman Kavramıyla İlgili Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde zaman kavramıyla ilgili 95 farklı adın toplam 575 kere kullanıldığı görülmektedir. “zaman” sözcüğü 48 kere, “gün” sözcüğü 47 kere, “akşam” sözcüğü 46 kere, “sonra” sözcüğü 44 kere, “gece” sözcüğü ise 33 kere ile en sık kullanılan zaman adları olmuştur.

Zaman kavramı ile ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

zaman (48), gün (47), akşam (46), sonra (44), gece (33), hep (25), an (zaman) (24), çağ (22), önce (15), bazen (14), şimdi (14), hâlâ (11), sabah (11), bahar (10), kimi zaman (10), henüz (8), bir gün (7), ikindi (7), yaz (7), bugün (6), geceleri (6), geçmiş (6), her zaman (6), vakit (6), geçmiş zaman (5), hemen (5), sonunda (5), yatsı (5), asır (4), çarçabuk (4), dakika (4), sonraları (4), yaş (yıl) (4), yıl (4), birden (3), boyunca (3), çoktan (3), dem (zaman) (3), devir (zaman) (3), gündüz (3), kimileyin (3), o sırada (3), sabahları (3), sırada (esnada) (3), sonbahar (3), zamanla (3), dün (2), erken bahar (2), geç (2), günlük (2), her dem (2), her gün (2), kadim (2), mevsim (2), nevbahar (2), öğle (2), seher (2), sonradan (2), yarın (2), akşam saati (1), aylarca (1), bayram sabahı (1), bir an (1), bir anlık (1), bugünkü (1), ebediyen (1), er (erken) (1), erken (1), ertesi (1), gece yarısı (1), gelecek (1), gün boyu (1), günlerce (1), hafta (1), hemence (1), her daim (1), ilk gençlik (1), ilkbahar (1), kış (1), kocakarı (mevsim) (1), ne çabuk (1), önceki (1), ortaçağ (1), pazar (gün) (1), saniye (1), şebiyeldâ (en uzun gece) (1), sene (1), sırasında (1), süre (1), vaktiyle (1), yaş haddi (1), yıllardır (1), zamanında (1), zemheri (1), zeval vakti (1)

2.1.12. Eşya, Nesne ve Aletlerle İlgili Adlar

Hikâye kitabında bu kategoride 184 farklı sözcük, toplam 569 kere kullanılmıştır. “mum” 38 kere, “kapı” 37 kere, “kitap” 25 kere, “ayna” 21 kere, “fener” ise 17 kere kullanılarak en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Eşya, nesne ve aletler ile ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

mum (38), kapı (37), kitap (25), ayna (21), fener (17), kâğıt (16), resim (14), anahtar (12), asa (11), çaydanlık (10), iplik (8), lâmba (8), saat (8), halı (7), masa (7), sepet (7), araba (6), defter (6), iğne (6), örtü (6), tabak (6), tütsü (6), boya (5), cam (5), döşek (5), kılıç (5), kilim (5), nesne (5), sırma (5), top (5), yatak (5), çerağ (4), kafes (4), kalem (4), kandil (ışık) (4), ocak (4), perde (4), tezgâh (4), bohça (3), çekiç (3), dürbün (3), esans (3), eşya (3), fanus (3), fincan (3), fiskeye (3), ip

(3), kapak (3), kutu (3), mendil (3), mermi (3), örs (3), tablo (resim) (3), tepsi (3), torba (3), yastık (3), yorgan (3), yumak (3), ziyinet (3), bardak (2), bilgisayar (2), çadır (2), çakıl taşı (2), çamaşır (2), çan (2), çıkın (2), çile (iplik) (2), dantel (2), değnek (2), habbe (2), hevenk (2), imbib (2), ızgara (2), kâse (2), leğen (2), merdiven (2), ney (çalgı) (2), saz (çalgı) (2), sedir (2), şişe (2), takı (2), tas (2), tencere (2), ampul (1), bal mumu (1), balyoz (1), baston (1), battaniye (1), bayrak (1), bez (1), bıçak (1), buhurdan (1), çakmak (1), camekân (1), çekmece (1), çember (1), cezve (1), cila (1), çingirak (1), çivi (1), çocuk bezi (1), çömlek (1), darağacı (1), divit (1), dolap (1), döner ayna (1), dümbelek (1), elek (1), fayton (1), fıçı (1), file (1), fırça (1), fotoğraf (1), gazete (1), gemi (1), gergef (1), gözğü (1), hançer (1), havan (1), heybe (1), hurç (1), kabza (1), kâğıtçık (1), kalbur (1), kap (1), kaset (1), kastanyet (çalgı) (1), kavanoz (1), kazan (1), keman (1), kement (1), kerevet (1), kevgir (1), kibrit (1), kibritlik (1), kıl çadır (1), kilit (1), kına (1), klarnet (1), kök boyası (1), konsol (1), kös (çalgı) (1), köşk (1), kürek (1), lastik (1), lügat (1), madalya (1), makas (1), makine (1), mangal (1), miğfer (1), minder (1), mızrak (1), mızrap (1), motosiklet (1), mühür (1), muşamba (1), nal (1), nay (çalgı) (1), naylon (1), oluk (1), oyuncak (1), şamdan (1), sapan (1), şilte (1), sini (1), sopa (1), tahtırevan (1), tarak (1), tava (1), televizyon (1), terazi (1), testi (1), trampet (1), tren (1), tül (1), tual (1), uçurtma kâğıdı (1), ud (çalgı)(1), ürün (1), valiz (1), yaygı (1), yelpaze (1), zembil (1)

2.1.13. İnsan Vücudu ve Organlarla İlgili Adlar

Eserde, bu kategoride 76 farklı sözcük, toplam 535 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde “yüz (çehre)” sözcüğü 70 kere, “el” sözcüğü 63 kere, “göz” sözcüğü 45 kere, “yürek” sözcüğü ise 38 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

yüz (çehre) (70), el (63), göz (45), yürek (38), gövde (23), beden (20), baş (19), ayak (18), kalp (15), avuç (14), dil (13), parmak (13), gözyaşı (11), saç (11), alın (8), dudak (8), kan (8), ağız (7), omuz (7), diş (6), göğüs (6), kemik (6), sırt (6), ölü (5), suret (5), ter (5), göz bebeği (4), kol (4), kulak (4), tırnak (4), tüy (4), yumruk (4), çehre (3), diz (3), karın (3), beyin (2), boyun (2), burun (2), ceset (2), cenin (2), damar (2), deri (2), eğin (2), kafa (2), kaş (2), koyun (2), ana rahmi (1), ayacık (1), bacak (1), bağır (1), bel (1), boğaz (1), boy (1), çakır göz (1), çene (1), ciğer (1), çil (1), cüsse (1), geniz (1), göbek (1), göğüs kafesi (1), hançere (1), ilik (1), işaret parmağı (1), karış (el) (1), kıl (1), kirpik (1), kucak (1), mide (1), parmak izi (1), şakak (1), sine (1), ten (1), topuk (1), topuz (saç) (1), yanak (1)

2.1.14. Evren, Doğa ve Yeryüzü Şekilleriyle İlgili Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde 101 farklı evren, doğa ve yeryüzü şekilleriyle ilgili sözcüğün toplam 533 kere kullanıldığı görülmektedir. “dünya” sözcüğü 55 kere, “güneş” sözcüğü 35 kere, “yıldız” sözcüğü 31 kere, “rüzgâr” sözcüğü 27 kere ile bu kategoride en sık kullanılan adlar olmuştur.

Evren, doğa ve yeryüzü şekilleriyle ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

dünya (55), güneş (35), yıldız (31), rüzgâr (27), gölge (21), yağmur (21), çöl (20), bulut (17), gök (17), taş (16), deniz (13), kum (12), dağ (10), ay (9), dalga (9), esinti (9), hava (9), damla (8), kar (8), toprak (8), gün ışığı (7), nehir (7), yeryüzü (7), duman (6), ırmak (6), şafak (6), kâinat (5), tepe (5), toz (5), uçurum (5), çamur (4), kır (ova) (4), okyanus (4), yel (4), bozkır (3), buz (3), çiğ (3), çisenti (3), dere (3), gökyüzü (3), göl (3), hüzmeye (3), ışımaya (3), sel (3), tan (3), akşam güneşi (2), ay ışığı (2), etek (dağ) (2), gökkuşağı (2), gün batımı (2), gün doğumu (2), gurup (batma) (2), iklim (2), mağara (2), saba yeli (2), sahra (2), samanyolu (2), Utarit (yıldız) (2), vaha (2), ağız (akarsu) (1), ayaz (1), ay ışığı (1), balçık (1), burç (astroloji) (1), buzul (1), cemre (1), çisem (1), derya (1), don (1), doruk (1), eleğimsağma (gökkuşağı) (1), evren (1), filizkıran (fırtına) (1), göze (kaynak) (1), güz (1), kırağı (1), kum fırtınası (1), kuraklık (1), lodos (1), mercan adası

(1), metcezir (1), orman (1), ova (1), sahil (1), şelale (1), serpinti (1), step (1), sümbüle (1), Süreyya (1), tabiat (1), toz bulutu (1), tufan (1), ufuk (1), umman (1), uzay (1), yağış (1), yakamoz (1), yar (uçurum) (1), zirve (1), Zühal (1), Zühre (1)

2.1.15. Bitki, Meyve ve Sebzelerle İlgili Adlar

Hikâye kitabında bu kategoride 80 farklı sözcük, toplam 422 kere kullanılmıştır. “gül” 144 kere, “çiçek” 52 kere, “dal” 20 kere, “ağaç” ise 13 kere kullanılarak en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bitki, meyve ve sebzelerle ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

gül (144), çiçek (52), dal (20), yaprak (20), ağaç (13), diken (9), nane (9), yasemin (8), manolya (7), nar (7), demet (6), hurma (6), buğday (5), erguvan (5), limon (5), palmiye (5), portakal çiçeği (5), kaktüs (4), karanfil (4), portakal (4), çekirdek (3), filiz (3), mimoza (3), ot (3), saman (3), yediveren (3), çınar (2), enginar (2), kuşkonmaz (2), menevşe (2), meyve (2), sarmaşık (2), saz (bitki) (2), sebze (2), tohum (2), tütün (2), zakkum (2), zambak (2), ak zambak (1), akasya (1), begonvil (1), çarkıfelek (1), çimen (1), çöp (sap) (1), eğrelti (1), ferik elması (1), filbahri (1), funda (1), gardenya (1), gonca (1), incir (1), japon gülü (1), kandil çiçeği (1), kar çiçeği (1), kekik (1), kiraz (1), kök (1), lale (1), lavanta (1), leylak (1), mandalin (1), mantar (1), meneviş (1), meşe (1), nohut (1), patates (1), pırasa (1), şakayık (1), salkım (1), şebboy (1), servi (1), sünbül (1), süsen (1), tarçın (1), tomurcuk (1), üzüm (1), yapraklanış (1), yeşerme (1), yulanyastığı (bitki)(1), yosun (1)

2.1.16. Miktar Bildiren Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde miktar bildiren 37 farklı sözcüğün toplam 325 kere kullanıldığı görülmektedir. “en” sözcüğü 41 kere, “daha” sözcüğü 38 kere, “her” ve “hiç” sözcükleri 31 kere, “her şey” sözcüğü ise 27 kere ile bu kategoride en sık kullanılan adlar olmuştur.

Miktar bildiren adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

en (41), daha (38), her (31), hiç (31), her şey (29), çok (21), hiçbir (20), hepsi (14), biraz (11), nice (11), tek (9), herkes (9), az (8), çoğu (6), birer (4), defa (4), her bir (4), her biri (4), pek (3), tane (3), bir tek (2), bu denli (2), bu kadar (2), çokça (2), tam (2), tutam (2), yüzlerce (2), bir kaç (1), bir parça (1), bir tutam (1), birçoğu (1), bunca (1), çifte (1), hayli (1), hiç kimse (1), hiçbir (1), ölçek (1)

2.1.17. Yeme İçmeyle İlgili Adlar

Eserde, bu kategoride 83 farklı sözcük, toplam 250 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde “su” sözcüğü 60, “ekmek” sözcüğü 15, “kuskus” sözcüğü 11, “tat” sözcüğü ise 10 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

su (60), ekmek (15), kuskus (11), tat (10), aş (9), çay (8), aç (7), et (6), sigara (5), yemek (5), açlık (4), alkol (4), baharat (4), şabbakiye (4), şarap (4), salata (3), Türk kahvesi (3), yeme (3), acıklılık (2), badem (2), bal (2), brivat (2), çikolata (2), çorba (2), hamburger (2), kızartma (2), helva (2), iştah (2), lokma (2), salsa (2), susam (2), tajin (2), tatlı (2), tereyağı (2), yağ (2), yeşil çay (2), yiyecek (2), yumurta (2), açık büfe (1), akşam aş (1), akşam yemeği (1), baklava (1), bal peteği (1), börek (1), çörek (1), doyurmak (1), ezme (1), gazoz (1), gıda (1), harira (1), hazır yiyecek (1), içki (1), işkembe (1), kakao (1), karamel (1), katık (1), kola (1), krema (1), krep (1), kurabiye (1), nohutlu paça (1), leblebi (1), nimet (1), oburluk (1), pasta (1), pastila (1), peynir (1), pirinç (1), poğaç (1), portakal suyu (1), revani (1), salça (1), şekerleme (1), sos (1), süt (1), süzme bal (1), tokluk (1), un (1), üzüm sırası (1), yer sofrası (1), yeşil zeytin (1), yeyiş (1), zeytin (1)

2.1.18. Akrabalık, Evlilik ve Yakınlarla İlgili Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde 35 farklı akrabalık, evlilik ve yakınlarla ilgili adın toplam 250 kere kullanıldığı görülmektedir. "çocuk" sözcüğü 65, "baba" sözcüğü 28, "dede" sözcüğü 22, "anne" sözcüğü 21, "dost" sözcüğü ise 18 kere ile en sık kullanılan adlar olmuştur.

Akrabalık, evlilik ve yakınlarla ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

çocuk (65), baba (28), dede (22), anne (21), dost (18), düğün (9), oğul (8), arkadaş (8), analık (6), büyükbaba (6), kardeş (6), nine (6), ana (5), evlilik (4), torun (4), aile (3), annelik (3), evlat (3), karı (3), akraba (2), ata (2), bebek (2), hala (2), hanım (2), komşu (2), anne olma (1), büyükanne (1), düğün kafilesi (1), eş (1), evdeş (1), gelin (1), koca (eş) (1), nesil (1), nişan töreni (1), soy (1)

2.1.19. Sanat, Edebiyat ve Müzikle İlgili Adlar

Eserde, bu kategoride 57 farklı sözcük, toplam 229 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde "masal" sözcüğü 33, "şiir" sözcüğü 27, "şarkı" sözcüğü 23, "hikâye" sözcüğü ise 18 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

masal (33), şiir (27), şarkı (23), hikâye (18), ilahi (13), çizgi (11), satır (dize) (10), efsane (7), türkü (7), naat (6), sanat (6), nakış (4), eser (3), koro (3), nağme (3), şair (3), ton (ses) (3), bilmece (2), çizim (2), el işi (2), nakarat (2), ninni (2), postmodern (2), ressam (2), söz ustası (2), sözcük (2), ağıt (1), ağıtçı (1), ahenk (1), anlatı (1), bezek (1), destan (1), ebru (1), edebî sanat (1), edebiyat (1), el hüneri (1), el sanatı (1), gazel (1), gösteri (1), güzelleme (1), hava (müzik) (1), heykel (1), heykelcik (1), kaside (1), kübik (1), müzayede (1), oya (1), oyuncu (1), piyanist (1), ritim (1), romancı (1), sahne (1), sanat erbabı (1), sanatkâr (1), sergi (1), tablo çizmek (1), tekerleme (1)

2.1.20. Hayvanlarla İlgili Adlar

Hikâye kitabında bu kategoride 75 farklı sözcük, toplam 223 kere kullanılmıştır. "kuş" 41, "papağan" 14, "güvercin" ve "kanat" 10, "at" ise 9 kere kullanılarak en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Hayvanlarla ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

kuş (41), papağan (14), güvercin (10), kanat (10), at (9), kedi (9), zerzur (kuş) (9), arslan (8), böcek (7), hayvan (5), balık (4), istiridye (4), kelebek (4), köpek (4), kuyruk (4), salyangoz (4), tuti (4), karga (3), karınca (3), maymun (3), pervane (3), ateş böceği (2), boğa (2), hüthüt (2), ipek böceği (2), kartal (2), kuğu (2), lu balığı (2), muhabbet kuşu (2), örümcek (2), pençe (2), tavus kuşu (2), yarasa (2), ağaçkakan (1), akrep (1), atmaca (1), bukalemun (1), bülbül (1), çekirge (1), ceylan (1), çingiraklı engerek (1), deve (1), fare (1), gaga (1), hamam böceği (1), hayvancağız (1), hotoz (1), ibis (kuş) (1), kalamar (1), kaz (1), kertenkele (1), küheylan (1), kumru (1), kurt (1), kuş kanadı (1), kuş tüyü (1), kuzgun (1), leylek (1), mahabbet kuşu (1), maral (1), martı (1), mercan balığı (1), merkep (1), papağancık (1), ruji (mercan balığı) (1), sürüngen (1), tahtakurusu (1), tavuk (1), tavus (1), tekir (1), tespih böceği (1), tırtıl (1), uçucu böceği (1), yele (1), yılan (1)

2.1.21. Renklerle İlgili Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde 43 farklı renkle ilgili adın toplam 250 kere kullanıldığı görülmektedir. "renk" sözcüğü 42 kere, "beyaz" ve "yeşil" sözcükleri 29 kere, "ak" ve "mavi" sözcükleri 14 kere, "alaca" ve "pembe" sözcükleri ise 21 kere ile en sık kullanılan adlar olmuştur.

Renklerle ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

renk (42), beyaz (29), yeşil (29), ak (14), mavi (14), alaca (10), pembe (10), kara (8), al (7), mor (7), siyah (5), eflatun (3), kahverengi (3), kızıl (3), elvan (2), fildişi (2), firuze (2), gülkurusu (2), hercai (2), koyu yeşil (2), narçiçeği (2), turuncu (2), akşam mavisi (1), apak (1), boz (1), ebruli (1), esmer (1), gri (1), grimsi (1), gümüşü (1), kan rengi (1), kapkara (1), karaşın (esmer) (1), kestane (1), kırmızı (11), koyu kızıl (1), koyu mavi (1), kurşun renkli (1), kurşunî (1), lacivert (1), limon sarısı (1), maviş (1), vişneçürüğü (1)

2.1.22. Din ve İnanışla İlgili Adlar

Eserde, bu kategoride 70 farklı sözcük, toplam 200 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde “seccade” sözcüğü 32 kere, “derviş” sözcüğü 15 kere, “türbe” sözcüğü 11 kere; “inanç”, “Müslüman” ve “veli” sözcükleri ise 7 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

seccade (32), derviş (15), türbe (11), inanç (7), Müslüman (7), veli (7), Allah (5), bayram (5), dua (5), mevlit (5), zikir (4), cami (4), rızık (4), şükür (4), abıhayat (3), cennet (3), engizisyon (3), günah (3), kader (3), minare (3), namaz (3), Yaradan (3), besmele (2), Bezm-i Elest (2), Burak (binek) (2), hayır (iyilik) (2), helal (2), iman (2), nazar (2), nazarlık (2), put (2), Rabb (2), Resul (2), salavat (2), sevap (2), beddua (1), bismillah (1), cehennem (1), cezbe (1), cin (1), efsun (1), ezan (1), fetva (1), haç (1), halife (1), haram (1), Hristiyanca (1), ifrit (1), iftar vakti (1), insan-ı kâmil olma (1), İslam (1), İslamiyet (1), Kâbe (1), kelime-i tevhid (1), kutsallaştırma (1), melek (1), Miraç (1), mümin (1), namaz vakti (1), oruç (1), oruçlu (1), puthane (1), ramazan (1), sadaka (1), şehit (1), takke (1), tespih (1), uhrevi (1), ümmet (1), yazgı (1)

2.1.23. Meslek ve Zanaatla İlgili Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde 78 farklı meslek ve zanaatla ilgili adın toplam 182 kere kullanıldığı görülmektedir. “dilenci” sözcüğü 19, “mumcu” sözcüğü 11, “satıcı” sözcüğü 10; “arabacı”, “dadı” ve “ekmekçi” sözcükleri ise 7 kere ile en sık kullanılan adlar olmuştur.

Meslek ve zanaatla ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

dilenci (19), mumcu (11), satıcı (10), arabacı (7), dadı (7), ekmekçi (7), gezgin (6), terlikçi (6), balıkçı (5), çoban (5), bekçi (4), kitapçı (4), nakkaş (4), rüya tabircisi (4), sihirbaz (4), hakkâk (3), usta (3), bağban (2), bakırcı (2), çorbacı (2), esansçı (2), hattat (2), hükâyeci (2), hizmetçi (2), hizmetkâr (2), hokkabaz (2), iş kadını (2), işçi (2), sucu (2), aşçı (1), avcı (1), ayakkabıcı (1), bezirgân (1), bilgin (alim) (1), çaydanlıkçı (1), cevherci (1), çinici (1), esnaf (1), falcı (1), garson (1), gözlemci (1), gümüşçü (1), hakem (1), hatip (1), helvacı (1), hırsız (1), ipekçi (1), kâhin (1), kapıcı (1), kasetçi (1), kâtip (1), kılavuz (1), konakçı (1), kuklacı (1), kuyumcu (1), mavnacı (1), meslek (1), mihmandar (1), mimar (1), misvakçı (1), müneccim (1), öğretici (1), oymacı (1), rehber (1), şabbakiyeci (1), sedefkâr (1), seyis (1), simitçi (1), tabirci (1), tacir (1), terzi (1), tüccar (1), tütsücü (1), üstat (1), yayıncı (1), yemekçi (1), yıldız falcısı (1), yüncü (1)

2.1.24. Giyim ve Kuşamla İlgili Adlar

Hikâye kitabında bu kategoride 39 farklı sözcük, toplam 172 kere kullanılmıştır. “kılık” 41 kere, “cellabe” ve “kumaş” 13 kere, “etek” 12 kere, “terlik” 10 kere kullanılarak en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Giyim ve kuşamla ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

kılık (41), cellabe (13), kumaş (13), etek (12), terlik (10), ipek (9), cep (7), peçe (7), giysi (5), yün (5), ayakkabı (4), elbise (4), külah (4), başlık (3), harmaniye (3), şal (3), şapka (3), esvap (2),

mini etek (2), saten (2), taç (2), başörtüsü (1), blucin (1), çarşaf (1), çizme (1), çorap (1), duvak (1), entari (1), fes (1), giyim (1), hurka (1), horasani (1), küpe (1), mintan (1), moda (1), ökçe (1), pantolon (1), pelerin (1), şalvar (1)

2.1.25. Yapı ve Yapı Malzemeleriyle İlgili Adlar

Eserde, bu kategoride 38 farklı sözcük, toplam 164 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde "duvar" sözcüğü 41, "pencere" sözcüğü 18, "havuz" sözcüğü 15, "kemer (yapı)" sözcüğü 14, "kaldırım" sözcüğü ise 9 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

duvar (41), pencere (18), havuz (15), kemer (yapı) (14), kaldırım (9), çini (8), kâşane (7), basamak (6), saçak (4), baraka (3), maket (3), panjur (3), yapı (3), çeşme (2), harç (2), mimari (2), seramik (2), sütun (2), abide (1), afiş (1), baca (1), beton (1), burç (kale) (1), deniz feneri (1), direk (1), elektrik direği (1), hisar (1), kaldırım taşı (1), kiremit (1), giriş (1), kule (1), otağ (1), pervaz (1), revak (1), şadırvan (1), sur (1), tapu (1), zelliç (seramik) (1)

2.1.26. Toplumsal Grup, Sınıf ve Topluluklarla İlgili Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde 23 farklı toplumsal grup, sınıf ve topluluklarla ilgili adın toplam 157 kere kullanıldığı görülmektedir. "insan" sözcüğü 93 kere, "insanoğlu" sözcüğü 14 kere, "kervan" ve "medeniyet" sözcükleri 8 kere; "halk" sözcüğü ise 6 kere ile en sık kullanılan adlar olmuştur.

Toplumsal grup, sınıf ve topluluklarla ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

insan (93), insanoğlu (13), kervan (8), medeniyet (8), halk (6), bey (3), göçebe (3), Âdemoğlu (2), bende (köle) (2), fener alayı (2), geda (köle) (2), göçmen (2), konargöçer (2), öğrenci (2), cariye (1), erbab (1), fasıl heyeti (1), kafile (1), kavim (1), köle (1), taife (1), toplum (1), uygarlık (1)

2.1.27. Maden, Cevher ve Değerli Taşlarla İlgili Adlar

Hikâye kitabında bu kategoride 26 farklı sözcük, toplam 71 kere kullanılmıştır. "gümüş" 18, "altın" 10, "bakır" 7, "mermer" ise 5 kere kullanılarak en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Maden, cevher ve değerli taşlarla ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

gümüş (18), altın (10), bakır (7), mermer (5), demir (3), mücevher (3), alçı (2), asperj (2), kömür (2), kurşun (2), sedef (2), zebercet (1), alüminyum (1), asparagus (1), çelik (1), cevahir (1), cevher (1), elmas (1), fuil oil (1), katran (1), kil (1), kireç (1), maden (1), pirinç (maden) (1), sırça (1), yakut (1)

2.1.28. Devlet Yönetimi, Savaş ve Askerlikle İlgili Adlar

Eserde, bu kategoride 36 farklı sözcük, toplam 67 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde "hükümdar" ve "savaş" sözcükleri 7, "kral" ve "şah" sözcükleri ise 5 kere ile en sık kullanılan sözcükler olmuştur.

Bu kategoride yer alan adlara ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

hükümdar (7), savaş (7), kral (5), şah (5), kavga (3), zafer (3), düşman (2), hükümlerlik (2), kalkan (2), muhafız (2), ok (2), savaşçı (2), sultan (hükümdar) (2), asker (1), çarpışma (1), devlet (1), düşmanlık (1), emir (hükümdar) (1), ferman (1), fethetme (1), fetih (1), galip çıkış (1),

ganimet (1), imparator (1), kamçı (1), katliam (1), kumandan (1), müstemleke (1), nöbetçi (1), ordu (1), şövalye (1), subay (1), süvari (1), taht (1), tutsak (1), tutsaklık (1)

2.1.29. Sağlık ve Yaşamla İlgili Adlar

Yapılan inceleme neticesinde eserde 28 farklı sağlık ve yaşamla ilgili adın toplam 63 kere kullanıldığı görülmektedir. “ölüm” sözcüğü 12, “ömür” sözcüğü 7; “ağrı”, “doğum” ve “şifa” sözcükleri ise 4 kere ile en sık kullanılan adlar olmuştur.

Sağlık ve yaşamla ilgili adlar ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

ölüm (12), ömür (7), ağrı (4), doğum (4), şifa (4), sızı (3), soluk (nefes) (3), güneş yanığı (2), hasta (2), inilti (2), sancı (2), yaralı (2), acı (1), baş ağrısı (1), cinnet (1), dağ (yara) (1), inildeme (1), kan çıbanı (1), ölme (1), sağır (1), sağlık (1), sancılamış (1), şifalanmak (1), sıtma (1), tedavi (1), ur (1), virüs (1), zehir (1)

2.1.30. Basit ve Türemiş Fiiller

Eserde, 830 farklı basit ve türemiş fiil, toplam 3183 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde “ol-” fiili 183, “bil-” fiili 61, “gör-” fiili 58, “hatırla-” fiili 44, “gel-” fiili 43, “bak-” fiili ise 42 kere ile en sık kullanılan fiiller olmuştur.

Basit ve türemiş fiillere ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şöyledir:

ol- (183), bil- (61), gör- (58), hatırla- (44), gel- (43), bak- (42), doğ- (40), git- (38), yürü- (38), duy- (35), düşün- (34), geç- (33), bul- (31), anlat- (30), dön- (30), yaşa- (29), ara- (27), karış- (27), taşı- (27), iste- (26), dur- (24), sev- (24), al- (23), tut- (22), bırak- (22), aç- (21), düş- (21), kal- (21), söyle- (21), oku- (18), yaz- (18), i- (ek-fiil) (17), ver- (16), anla- (16), sol- (16), çık- (14), gir- (14), koş- (14), ak- (13), getir- (13), öl- (13), sön- (13), tüt- (13), yan- (13), çalış- (12), çekil- (12), dinle- (12), san- (12), uyan- (12), ağla- (11), bat- (11), bekle- (11), görün- (11), kavuş- (11), kok- (11), süzül- (11), yap- (11), dolan- (10), dolaş- (10), vur- (10), yazıl- (10), yit- (10), çağır- (9), değ- (9), göster- (9), gül- (9), ıstı- (9), konuş- (9), seç- (9), sokul- (9), unut- (9), benze- (8), boya- (8), bulun- (8), büriün- (8), büyü- (8), doku- (8), kat- (8), kırıl- (8), koy- (8), otur- (8), öğren- (8), ört- (8), say- (8), ser- (8), sor- (8), sun- (8), tutun- (8), uyu- (8), uzan- (8), uzat- (8), var- (8), yaraş- (8), aş- (7), dol- (7), doldur- (7), dökül- (7), duyul- (7), gizle- (7), kon- (7), oyna- (7), parla- (7), seslen- (7), silin- (7), soluklan- (7), tanı- (7), at- (6), belir- (6), bezen- (6), bit- (6), dağıl- (6), dal- (düşünce) (6), donan- (6), eğil- (6), gerek- (6), gezin- (6), inan- (6), işle- (6), koru- (6), öğret- (6), sat- (6), sığın- (6), sin- (6), topla- (6), unutul- (6), üfle- (6), üşü- (6), yansı- (6), yet- (6), yıkan- (6), açıl- (5), değiş- (5), doğrul- (5), dokun- (5), ekle- (5), eri- (5), giy- (5), gülümse- (5), ısın- (5), islan- (5), iç- (5), katıl- (5), koyul- (5), sakla- (5), sark- (5), savrul- (5), selamla- (5), söndür- (5), taş- (5), uğra- (5), yak- (5), yaşan- (5), yitir- (5), yönel- (5), adan- (4), bastır- (4), besle- (4), boşalt- (4), buluş- (4), büyüt- (4), çabala- (4), çizil- (4), çök- (4), dağıt- (4), dalgalan- (4), depren- (4), durul- (4), es- (4), et- (4), göğër- (4), harelen- (4), hazırla- (4), hazırlan- (4), inle- (4), kabullen- (4), kan- (4), kayna- (4), kıpırda- (4), kıpıraş- (4), kıvrıl- (4), kirlen- (4), kucakla- (4), kuru- (4), okşa- (4), saç- (4), sarın- (4), savur- (4), sek- (4), sevin- (4), soldur- (4), tuttur- (4), uyandır- (4), yağ- (4), yaratıl- (4), ye- (4), yıka- (4), zorla- (4), andır- (3), anlaş- (3), aydınlat- (3), beze- (3), boşal- (3), boylan- (3), çiçeklen- (3), çiz- (3), dayan- (3), debelen- (3), değiştir- (3), derle- (3), dök- (3), dönüş- (3), eğleş- (3), eski- (3), ezil- (3), gönen- (3), götür- (3), ihtiyarla- (3), kaç- (3), kalk- (3), kana- (3), karıl- (3), karıştır- (3), kır- (3), kızar- (3), kuşan- (3), nakışla- (3), oluş- (3), oyalan- (3), öt- (3), paylaş- (3), sar- (3), satıl- (3), sevdire- (3), sığ- (3), sıyrı- (3), sız- (3), sil- (3), söyleş- (3), sunul- (3), sür- (3), sürün- (3), taçlan- (3), takıl- (3), ulaş- (3), uy- (3), üret- (3), yat- (3), yayıl- (3), yerleştir- (3), yeşer- (3), yorul- (3), yönet- (3), yükle- (3), acık- (2), aldan- (2), alın- (2), alışıl- (2), anlaşıl- (2), as- (2), aşın- (2), atıl- (2), aydınlan- (2), ayır- (2), bağışla- (2), bağışlan- (2), bağlan- (2), bakın- (2), bas- (2), belen- (2), belirle- (2), boyan- (2), bulan- (2), buluştur- (2), büriü- (2), canlan- (2), çek- (2), çektir- (2), çevir- (2), çevrele- (2), çığır- (2), çıkar- (2), çırpın- (2), çizgin- (2), çiziktir- (2), çözü- (2), dal- (girmek) (2), damıtıl- (2), daya- (2), değdir- (2), demle- (2),

devin- (2), dik- (2), dile- (2), dilen- (2), dillen- (2), diren- (2), doğran- (2), dokun- (halı) (2), donat- (2), dövül- (2), eğ- (2), eğlen- (2), eklen- (2), ele- (2), emekle- (2), emzir- (2), eriş- (2), fırlat- (2), geril- (2), gez- (2), gider- (2), güldür- (2), güzelleştir- (2), hafifle- (2), hatırlan- (2), hatırlat- (2), ırıl- (2), ışılda- (2), incilen- (2), indir- (2), islen- (2), isten- (2), it- (2), kabart- (2), kaçır- (2), kanatlan- (2), kap- (2), karşıla- (2), katmerlen- (2), kavrul- (2), kazan- (2), kes- (2), kıl- (2), kısıl- (2), kıvılcımlan- (2), kitlen- (2), kokla- (2), koklan- (2), kondur- (2), kop- (2), kork- (2), kuşat- (2), küçül- (2), küçümse- (2), nakışlan- (2), nişanlan- (2), okun- (2), oy- (2), oyala- (2), ölç- (2), özle- (2), parçalan- (2), paylaşıl- (2), pişir- (2), salın- (2), sanıl- (2), sap- (2), sarar- (2), sarıl- (2), sarmala- (2), savun- (2), seril- (2), sez- (2), sırala- (2), sıralan- (2), sindir- (2), solu- (2), söylen- (2), sulan- (2), sus- (2), sürükle- (2), süsle- (2), şenlen- (2), tat- (2), terle- (2), tomurcuklan- (2), tüken- (2), türküleş- (2), ufala- (2), uğraş- (2), usan- (2), usandır- (2), utan- (2), uydurul- (2), uza- (2), uzaklaş- (2), uzaklaştır- (2), üfür- (2), veril- (2), vurul- (2), yağdır- (2), yakış- (2), yaklaş- (2), yalpala- (2), yanaş- (2)-, yansıt- (2), yapı- (2), yapış- (2), yaşat- (2), yaşlan- (2), yatış- (2), yen- (2), yenil- (2), yetiş- (2), yırt- (2), yoğrul- (2), yoğunlaş- (2), yokla- (2), yont- (2), yut- (2), yuvarla- (2), yuvarlan- (2), yuyun- (2), ada- (1), ağ- (1), ağart- (1), ağıtlaş- (1), ağılat- (1), aklan- (1), aklandı- (1), aktar- (1), alacalan- (1), alazlan- (1), alçal- (1), aldat- (1), algıla- (1), alış- (1), amberlen- (1), arala- (1), aran- (1), araştı- (1), arın- (1), arındır- (1), atla- (1), Avrupalıla- (1), avuçla- (1), avun- (1), ayarlan- (1), aynalaş- (1), ayrıl- (1), ayrış- (1), az- (1), bağla- (1), bakış- (1), balçıklaş- (1), balkır- (1), barın- (1), barındır- (1), bastırıl- (1), başaklan- (1), başar- (1), başla- (1), bayıl- (1), beğen- (1), beklen- (1), bekleş- (1), belirlen- (1), belirsizleş- (1), benzeş- (1), beslen- (1), bestele- (1), bı- (1), biçil- (1), biçimlendir- (1), bilin- (1), bin- (1), bit- (bitki) (1), bitir- (1), boğ- (1), boğuş- (1), bozul- (1), böcekleş- (1), bölün- (1), bölüş- (1), buda- (1), buğulan- (1), buharlaş- (1), bulaş- (1), buldur- (1), bunal- (1), burğaçla- (1), buruş- (1), büklümlen- (1), bükül- (1), bütünlen- (1), buyur- (1), cenkleş- (1), coş- (1), çağrış- (1), çağrıştır- (1), çak- (1), çalın- (müzik) (1), çalkalan- (1), çarp- (1), çarpıt- (1), çekeşle- (1), çekin- (1), çevrin- (1), çığlaş- (1), çığlıklan- (1), çıkart- (1), çıkıl- (1), çiçeklendir- (1), çiğne- (1), çocuklaş- (1), çoğal- (1), çöz- (1), çürü- (1), dağla- (1), dantellen- (1), del- (1), demetlen- (1), demlenil- (1), den- (1), denen- (1), denil- (1), der- (1), deril- (1), derlen- (1), destanlaş- (1), deş- (1), devleş- (1), devşir- (1), devşiril- (1), dikil- (1), dinlen- (1), diril- (1), dişlen- (1), diz- (1), dizginlen- (1), dokunul- (1), dolun- (1), doluş- (1), don- (1), doy- (1), doyun- (1), doyur- (1), dönen- (1), dönül- (1), döşen- (1), döv- (1), dövün- (1), durdur- (1), durula- (1), dürül- (1), düşür- (1), ebrula- (1), edeplen- (1), edin- (1), eğdir- (1), eğril- (1), eksil- (1), eliflen- (1), engelle- (1), epri- (1), er- (1), erişil- (1), eskit- (1), estir- (1), ezberle- (1), farklılaş- (1), fatihlen- (1), ferahlat- (1), filizlen- (1), gelenekleş- (1), geliş- (1), ger- (1), gerçekleştir- (1), gerektir- (1), getiril- (1), giril- (1), giyil- (1), giyin- (1), göç- (1), gölgelen- (1), göm- (1), gönder- (1), görevlendiril- (1), göyün- (1), gözettir- (1), gözle- (1), güçlen- (1), gülleş- (1), gülüş- (1), gümüşlen- (1), güneşlen- (1), güzellen- (1), hançerlen- (1), hastalan- (1), haşırda- (1), haşlan- (1), hayalsan- (1), hecele- (1), heyecanlan- (1), hışırda- (1), hikâyeleş- (1), hohla- (1), homurdan- (1), ılın- (1), ısıt- (1), ihtiyarlat- (1), ilerle- (1), ilgilen- (1), ilmikle- (1), imren- (1), imrenil- (1), in- (1), inandır- (1), ipeklen- (1), işt- (1), iştıl- (1), kabar- (1), kadifelen- (1), kahverengileş- (1), kak- (1), kakırda- (1), kaldır- (1), kalınlaş- (1), kanıksan- (1), kapa- (1), kapat- (1), kapıl- (1), kapışıl- (1), karala- (1), karalan- (yazmak) (1), karşılaş- (1), katla- (1), katlan- (1), kavilleş- (1), kavra- (1), kavur- (1), kavuştur- (1), kaynaş- (1), kazanıl- (1), kemiril- (1), kesinleştir- (1), kıpırdan- (1), kıpırdaş- (1), kırdır- (1), kısıtla- (1), kıy- (1), kilitle- (1), kitle- (1), ko- (1), kopar- (1), korkut- (1), korun- (1), koşul- (1), kotla- (1), köpür- (1), körelt- (1), körlen- (1), kucaklaş- (1), kuğulaş- (1), kullan- (1), kullanıl- (1), kurgula- (1), kurtarabil- (1), kurtarıl- (1), kurtlan- (1), kurtul- (1), kus- (1), kutlan- (1), kükre- (1), küllen- (1), lanetle- (1), liğmelen- (1), menekşele- (1), menevişle- (1), mırıldan- (1), morlaş- (1), mühürle- (1), mühürlen- (1), müjdele- (1), müjdelen- (1), nişanla- (1), oldur- (1), oluşturun- (1), onar- (1), onul- (1), oturtul- (1), oynaş- (1), öbeklen- (1), ödüllendir- (1), öğüt- (1), öldür- (1), öp- (1), ör- (1), örül- (1), öv- (1), özenil- (1), paklan- (1), parala- (1), parlat- (1), perçinle- (1), perdahlan- (1), pinekle- (argo) (1), piş- (1), puslan- (1), rahatla- (1), rastla- (1), resimleş- (1), saçaklan- (1), saçıl- (1), sağla- (1), sahiplen- (1), sahnele- (1), saklan- (1), sal- (1), salla- (1), sallan- (1), sargar- (1), sarsıl- (1), savaş- (1), saydamlaştır- (1), sayıl- (1), seçil- (1),

seğirt- (1), sergile- (1), sergilen- (1), sezdir- (1), sıçra- (1), sıkış- (1), sına- (1), sinan- (1), sırtla- (1), sıvan- (1), sızıl- (1), sok- (1), soldurul- (1), solgunlaş- (1), sorgulan- (1), sorul- (1), soruştur- (1), soyul- (1), sök- (1), sökül- (1), sustur- (1), sürdür- (1), sürü- (1), sürüklen- (1), süz- (1), şakalaş- (1), şakla- (1), şaşır- (1), şaşır- (1), şifalan- (1), şişin- (1), taçlandır- (1), tak- (1), takın- (1), tamamlan- (1), tanış- (1), taşın- (1), taşlaştır- (1), tekrarla- (1), tekrarlan- (1), telaşlandır- (1), tepin- (1), tezhipte- (1), tıklat- (1), tırman- (1), titre- (1), tokaçla- (1), toklaş- (1), toplan- (1), torbalan- (1), toz- (1), tozlan- (1), tökezlen- (1), tur- (dur-) (1), tutuş- (1), tüket- (1), türet- (1), ucuzlat- (1), uçukla- (1), uçuş- (1), ufal- (1), uğun- (1), uğurla- (1), um- (1), umul- (1), uslan- (1), uydur- (1), uyuş- (1), üfürül- (1), ünle- (1), ürper- (1), üşüt- (1), üz- (1), varıl- (1), vur- (boya) (1), yabancıla- (1), yabancılaş- (1), yağlan- (1), yağmala- (1), yakalan- (1), yakamozlan- (1), yakıl- (1), yalınlan- (1), yama- (1), yan- (üzülmek) (1), yandır- (1), yaradıl- (1), yarat- (1), yasla- (1), yaşanıl- (1), yazıkklan- (1), yelpazelen- (1), yenilen- (1), yer- (1), yerin- (1), yetiştir- (1), yığıl- (1), yıldızlan- (1), yıpran- (1), yoğur- (1), yoksullaş- (1), yolla- (1), yosunlaş- (1), yönlen- (1), yumuşa- (1), yücelt- (1), yüreklen- (1), yüz- (1), zenginlen- (1), zenginleştir- (1), zıpla- (1), zincirle- (1), zümürtle- (1)

2.1.31. Birleşik Fiiller

Yapılan inceleme neticesinde eserde 150 farklı birleşik fiilin, toplam 253 kere kullanıldığı görülmektedir. “kaybol-” ve “olabil-” birleşik fiilleri 14, “görebil-” ve “kaybet-” birleşik fiilleri 9, “bilebil-” ve “bulabil-” birleşik fiilleri 7, “seyret-” birleşik fiili ise 6 kere ile en sık kullanılan birleşik fiiller olmuştur.

Birleşik fiiller ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

kaybol- (14), olabil- (14), görebil- (9), kaybet- (9), bilebil- (7), bulabil- (7), seyret- (6), dayanabil- (5), oluver- (5), artakal- (4), devam et- (4), sahip ol- (4), çıkagel- (3), şarkı söyle- (3), satın al- (3), tabi ol- (3), tutsak ol- (3), açılver- (2), anlayabil- (2), ayırt edebil- (2), başarabil- (2), engelleyebil- (2), güzel ol- (2), hayal et- (2), işaret et- (2), methet- (2), mutlu ol- (2), pişirebil- (2), rüya gör- (2), terk et- (2), var et- (2), varabil- (2), vazgeç- (2), verebil- (2), abat ol- (1), abdest al- (1), açabil- (1), âdet ol- (1), ait ol- (1), alabil- (1), alıp götür- (1), alıver- (1), ana ol- (1), anlaşılabil- (1), armağan et- (1), aşabil- (1), atıver- (1), ayırabil- (1), ayırt et- (1), azat edil- (1), bahset- (1), bahşet- (1), basıver- (1), bayrak kaldır- (1), bulunabil- (1), bütünlenebil- (1), cevap ver- (1), çıkabil- (1), dayayabil- (1), değişiver- (1), dikkat et- (1), diriltebil- (1), dışarıya çık- (1), diyebil- (1), dizginleyebil- (1), düş gör- (1), düşüver- (1), emanet et- (1), engellenebil- (1), erişebil- (1), esin ol- (1), galip çık- [<gel-] (1), geçiver- (1), gelebil- (1), gelin ol- (1), gelip git- (1), gerçek ol- (1), geri tep- (1), geride bırak- (1), gizleyebil- (1), gün doğ- (1), haber ver- (1), hareket et- (1), haşrol- (1), hediye et- (1), himaye et- (1), hisset- (1), hizmet eyle- (1), hükmet- (1), ibadet et- (1), içeri gir- (1), icra et- (1), ikram et- (1), imal et- (1), inşa et- (1), ısınver- (1), izin ver- (1), kabul ettir- (1), katlet- (1), kaydet- (1), keşfet- (1), konuver- (1), koyver- (1), küçümsenebil- (1), küfret- (1), mağlup et- (1), mahrum et- (1), menedil- (1), merak et- (1), meşgul ol- (1), müdahale et- (1), okunabil- (1), okuyabil- (1), ölüver- (1), paylaşabil- (1), raks et- (1), raks ettir- (1), reddet- (1), resmet- (1), sanabil- (1), söylenebil- (1), tamamlayabil- (1), tanıyabil- (1), tecrit et- (1), temaşa et- (1), temsil et- (1), tercüme et- (1), teslim et- (1), tutabil- (1), tutkun ol- (1), tutsak et- (1), ulaşabil- (1), unutabil- (1), unutuver- (1), uyuyabil- (1), var edebil- (1), vazgeçebil- (1), yakalayabil- (1), yansıyiver- (1), yapabil- (1), yapıver- (1), yaraşabil- (1), yardım et- (1), yardımcı ol- (1), yaşatabil- (1), yaşayabil- (1), yetebil- (1), yoldaş ol- (1), zannet- (1), zikret- (1)

2.2. Deyimlere Dair Bulgular

Deyimler, bir milletin özgünlüğünü yansıtan, dilin ifade gücünü gösteren çok önemli söz varlığı unsurlarıdır. Deyimlerin kullanım sıklığı aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Tablo 3. Deyimlerin Kullanım Sıklığı

Söz Varlığı Unsuru	Toplam Kullanım Sayısı	Farklı Kullanım Sayısı
Deyim	412	289

Tablo 3'te görüldüğü üzere 289 farklı deyim, toplam 412 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde "fark et-" deyimi 11, "var ol-" deyimi 10, "farkına var-" ve "gelip geç-" deyimleri 5; "ayakta dur-", "yitip git-" ve "yol al-" deyimleri 4; "araya gir-", "ayakta tut-" ve "baş ver-" deyimleri ise 3 kere ile en sık kullanılan deyimler olarak tespit edilmiştir.

Deyimler ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

fark et- (11), *var ol-* (10), *farkına var-* (5), *gelip geç-* (5), *ayakta dur-* (4), *yitip git-* (4), *yol al-* (4), *araya gir-* (3), *ayakta tut-* (3), *baş ver-* (3), *el aç-* (3), *geç kal-* (3), *geriye dön-* (3), *hayal kur-* (3), *kapı aç-* (3), *kendini bul-* (3), *ne hacet* (3), *söz et-* (3), *yele ver-* (3), *ardına takıl-* (2), *ayaküstü* (2), *baş eğ-* (2), *başına buyruk* (2), *can bul-* (2), *dalıp [veya dalıp dalıp] git-* (2), *diri kalabil-* (2), *dolaşıp [dolandı] dur-* (2), *elekten geçir-* (2), *gark ol-* (2), *geri dön-* (2), *hurdahaş ol-* (2), *içine çek-* (2), *kanat çırp-* (2), *karar ver-* (2), *menzile var-* (2), *mesken tut-* (2), *rüyasına gir-* (2), *sarıp sarmala-* (2), *silinip git-* (2), *soluk al- [veya alıp ver-]* (2), *son bul-* (2), *tefekküre dal-* (2), *yer değiştir-* (2), *yok ol-* (2), *yol göster-* (2), *yol göster-* (2), *yüz sür-* (2), *[göz]yaşını içine ak[ıt]-* (1), *açığa vur-* (1), *açıkta kal-* (1), *acısını çek-* (1), *akıl erdireme-* (1), *akıp git-* (1), *akla gel-* (1), *akla karayı seç-* (1), *aldırış etme-* (1), *at koştur-* (1), *ayağına dolan-* (1), *baş olma* (1), *başı dön-* (1), *başına geç-* (1), *başından al-* (1), *başını döndür-* (1), *baskın çık-* (1), *bir araya gelebil-* (1), *bir araya getir-* (1), *bir tut-* (1), *boynu eğik [<bükük]* (1), *çamur at-* (1), *can at-* (1), *can getir-* (1), *çekip git-* (1), *cemre düş-* (1), *çenesini bağla-* (1), *çengel tak-* (1), *cezbeğe kapıl-* (1), *çoluk çocuğa karış-* (1), *demek ol-* (1), *destan yaz-* (1), *dile getir-* (1), *dolup taşma* (1), *dörtal[a] koş-* (1), *duman altı ol-* (1), *dumura uğra-* (1), *el değme-* (1), *el dokunulmamışlık* (1), *el etek öp-* (1), *elden ele gez-* (1), *eli değ-* (1), *elinde kal-* (1), *emin ol-* (1), *eriyip yit-* (1), *esip yağ- [<gürle-]* (1), *farz et-* (1), *fazlaca kaçır-* (1), *gemi azıya al-* (1), *gibi ol-* (1), *girip çık-* (1), *göç et-* (1), *göçüp git-* (1), *gönlünü çel-* (1), *gönül aç-* (1), *görmezden gel-* (1), *göze al-* (1), *göze alabil-* (1), *göze vur- [<çarp-]* (1), *gözünü iliş-* (1), *güç al-* (1), *güç ol-* (1), *haberi ol-* (1), *haddeden geçir-* (1), *hak et-* (1), *haklı ol-* (1), *hayra yor-* (1), *haz duy-* (1), *hor görül-* (1), *hoşnutluk duy-* (1), *hüküm ver-* (1), *hüner göster-* (1), *iç çek-* (1), *için için yan-* (1), *içinden gel-* (1), *idrak et-* (1), *ilmik at-* (1), *imbikten geç- [<çek-]* (1), *insanlıktan çık-* (1), *inziyaya çekil-* (1), *iş bil-* (1), *ışık tut-* (1), *işinden alıko-* (1), *ıslah et-* (1), *ısrar et-* (1), *iz bırak-* (1), *kabir azabı çek-* (1), *kan kus-* (1), *kan otur-* (1), *kana susa-* (1), *kanat aç-* (1), *kapı kapı dolaş-* (1), *kapısını çal-* (1), *kapıyı açık tut-* (1), *karar kıl-* (1), *karara var-* (1), *karşı dur-* (1), *karşı koy-* (1), *kendini bırak-* (1), *kılavuz[luk] et-* (1), *kıyıya at-* (1), *kıyıya vur-* (1), *kök sal-* (1), *kol at-* (1), *köşe bucak saklan-* (1), *kucak aç-* (1), *küçük görül-* (1), *kul et-* (1), *kul ol-* (1), *kulağına çarp-* (1), *kulak ver-* (1), *lazım gel-* (1), *mecra[sını] deş-* (1), *medet um-* (1), *meydan oku-* (1), *meydana getir-* (1), *nara at-* (1), *ne hikmetse* (1), *neşvünema bul-* (1), *nezaret et-* (1), *niyet tut-* (1), *nöbet tut-* (1), *öne sür-* (1), *önüne ardına düş-* (1), *örnek al-* (1), *ortaya çık-* (1), *parmak ısır-* (1), *peşinde ol-* (1), *peşine düş-* (1), *pul pul dökül-* (1), *rengi uç-* (1), *renk kat-* (1), *renk ver-* (1), *reva gör-* (1), *rolü üstlen-* (1), *ruh[unu] teslim et-* (1), *rüzgâra ver-* (1), *sabrı tüken-* (1), *sahneye koy-* (1), *salık ver-* (1), *satılığa çıkar-* (1), *sel götür-* (1), *ses ver-* (1), *set çek-* (1), *şevk ver-* (1), *sır tut-* (1), *şirk koş-* (1), *sırtından at-* (1), *sonu gel-* (1), *söz taşı-* (1), *söze başla-* (1), *sözünden çık-* (1), *su bas-* (1), *sükûnet bul-* (1), *sürgün gönderil-* (1), *sürgün ver-* (1), *tan ağar-* (1), *tarih at-* (1), *taş kes[il]-* (1), *tebdil gez-* (1), *tere bat-* (1), *ters yüz et-* (1), *tersine dön-* (1), *un ufak ol-* (1), *uykuya dal-* (1), *uzak düş-* (1), *varla yok arası* (1), *ya sabır* (1), *yabancı gel-* (1), *yan yat-* (1), *yem ol-* (1), *yenik düş-* (1), *yere çal-* (1), *yerinden fırla-* (1), *yerine geç-* (1), *yerine getir-* (1), *yerini al-* (1), *yok et-* (1), *yol tep-* (1), *yüreğinden geçir-* (1), *yüz tut-* (1), *yüzünü ağart-* (1), *zahmet çek-* (1), *zaptet-* (1)

Aşağıda yer alan unsurlar, TDK'nin çevrim içi Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü'nde yer almamış ancak Aksoy (1984)'da deyim olarak gösterilmiştir:

bir daha (9), yan yana (8), el yordamı[yla] (4), bir arada (3), bir zaman (3), neredeyse (az kalsın) (3), peşi sıra (3), yanı başı (3), aklını yitir- [kaybet-] (2), başkaldır- (2), geride kalanlar (2), göz al- (2), ikide bir (2), kim bilir (2), acele et- (1), akşamüstü (1), akşamüzeri (1), arada bir (1), ardi sıra (1), baş köşe (1), baştan aşağı (1), bıçak sırtı (1), bir ara (1), bir avuç (1), bir bakıma (1), bir başmalık (1), bir çırpıda (1), bir sürü (çok) (1), boylu boyunca (1), can havli[yle] (1), canevi (1), dağ başı (1), dikbaşı (1), el değmemişlik (1), gönül alma (1), [göze göz] dişe diş (1), hak ile yeksan et- (1), içten içe (1), iki büklüm (1), karşı konulmaz (1), kıt kanaat (1), kör dövüş[ü] (1), körkütük (1), ne var ki (1), neme lazım (1), orta hâlli (1), paragöz[lü] (1), şöyle bir (1), söz konusu (1), yeni baştan (1), yok yere (1),

TDK'nin çevrim içi *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü'*nde ve Aksoy (1984)'da da bulunmayan aşağıda tespit edilen unsurların da deyim özelliği gösterdiği görülmektedir:

gönül kapılarını (aç-) (1), gözlerini dünyaya aç- (1), hizmetini gör- (1), imtihandan geçir- (1), insan kayna- (1), su yürüt- (1), taht kur- (1)

2.3. Atasözlerine Dair Bulgular

Çalışmaya konu olan eserde, söz varlığı unsurlarından olan atasözüne dair bir bulgu tespit edilememiştir.

2.4. İkilemelere Dair Bulgular

İkilemeler, ifadenin vurgulanmasına yardımcı olan veya bir durumu daha ayrıntılı bir şekilde ifade eden söz varlığı unsurlarıdır. Çalışmada tespit edilen ikilemelerin kullanım sıklığı aşağıdaki tabloda gösterilmiştir:

Tablo 4. İkilemelerin Kullanım Sıklığı

Söz Varlığı Unsuru	Toplam Kullanım Sayısı	Farklı Kullanım Sayısı
İkileme	143	118

Tablo 4'te görüldüğü üzere 118 farklı ikileme, toplam 143 kere kullanılmıştır. Bunların içerisinde "döne döne", "haşır neşir", "katmer katmer", "tek tek", "varı yoğu" ve "yıldız yıldız" ikilemeleri 3 kere ile en sık kullanılan ikilemeler olarak tespit edilmiştir.

İkilemeler ve kullanım sıklıklarına ait bulgular şu şekildedir:

döne döne (3), haşır neşir (3), katmer katmer (3), tek tek (3), varı yoğu (3), yıldız yıldız (3), ak pak (2), bir iki (2), çer çöp (2), deli dolu (2), elif elif (2), içi dışı (2), kıvrım kıvrım (2), renk renk (2), sağa sola (2), tel tel (2), üç beş (2), yanı yöresi (2), zaman zaman (2), adsız sansız (1), akşam akşam (1), al al (1), alaca bulaca (1), alacalı bulacalı (1), aman aman (1), ara ara (1), ara sıra (1), arı duru (1), asmak asmak (1), bata çıka (1), bölük pörçük (1), bölüne bölüne (1), boylu boslu (1), canla başla (1), çığlık çığlık (1), cımbız cımbız (1), çini çini (1), dağ dağ (1), dağı taşı (1), dal dal (1), damla damla (1), debil debil (1), deniz deniz (1), dip bucak (1), dirhem dirhem (1), diş[iyle] tırnak[ıyla] (1), düğüm düğüm (1), düşe kalka (1), eğri büğrü (1), enine boyuna (1), eş dost (1), eski eski (1), gece gündüz (1), gönül gönül (1), güle oynaya (1), gün gece (1), hevenk hevenk (1), hey hey (1), hilal hilal (1), hurç hurç (1), iki üç (1), ince ince (1), inceden inceden (1), incik boncuk (1), irili ufaklı (1), iş güç (1), isim isim (1), ister istemez (1), ite kaka (1), iyice iyice (1), kabuk kabuk (1), kanat kanat (1), kandil kandil (1), kanlı canlı (1), kendimize kendimize (1), kırık dökük (1), kıs kıs (1), köşe bucak (1), liğme liğme (1), mumu mumu (1), nefes nefes (1), neler neler (1), nelere nelere (1), odlu odlu (1), öle yite (1), oradan burdan (1), öteden beriden (1), öteye beriye (1), oya oya (1), parça buçuk (1), pır pır (1), pıtrak pıtrak (1), puslu isli (1), saat saat (1), sarmaş dolaş (1), satır satır (1), sepe sepe (1), serin serin (1), ses soluk (1), set set (1), sıcak sıcak (1), sık sık (1), sıkı fıkılık (1), tikiş tikiş (1), topak topak (1), tutsak tutsak (1), üç dört (1), uğrun uğrun (1), ülke ülke

(1), üst baş (1), usul usul (1), uzaktan uzaktan (1), yalansız dolansız (1), yamru yumru (1), yer gök (1), yürek yürek (1), yurt yurt (1), zar zar (1)

Sonuç

Bir dilin söz varlığını tespit etmek için vazgeçilmez kaynaklardan biri de edebî eserlerdir. Edebî eserler ile kültür arasında zorunlu bir ilişki vardır. Bu nedenle bir toplumun kültüründe yaşanan bütün olaylar edebî metinlere yansımaktadır. Dilin bir toplumun kültürel ve tarihsel bağlamını yansıttığı düşünülürse, edebiyatın da dil aracılığıyla toplumun değerlerini, kültürünü, medeniyet algısını aktardığı söylenebilir. Denilebilir ki edebiyat dilin zenginliklerinden istifade ederek bir toplumun deneyimlerinin daha derinlemesine anlaşılmasına yardımcı olmaktadır. Dolayısıyla edebî eserler, bir dilin söz varlığını belirlemede çok önemlidir.

Bu çalışmada Sevinç Çokum'un *Beyaz Bir Kıyı* isimli hikâye kitabındaki 13 farklı hikâye, söz varlığı unsurlarından temel söz varlığı, deyimler, atasözleri ve ikilemeler açısından değerlendirmeye tabi tutulmuş ve böylece yazarın Türkçenin söz varlığına katkısı ortaya konulmaya çalışılmıştır.

İncelenen eserde 3.464 tanesi farklı olmak üzere toplam 13.523 temel söz varlığı unsuru saptanmıştır. Kavram alanına göre 31 kategori altında sınıflandırılan bu söz varlığı unsuru ile ilgili öne çıkan tespitler şu şekildedir:

En çok kullanılan temel söz varlığı unsuru basit ve türemiş fiiller olarak belirlenmiştir. 830 tanesi farklı olmak üzere toplamda 3.183 adet basit ve türemiş fiillin kullanıldığı tespit edilmiştir. Fiiller, yazarlara duygu ve düşüncelerini daha ayrıntılı bir şekilde anlatma olanağı sağlar. Eserin soyut anlatıma geniş bir şekilde yer verdiği düşünülürse, Sevinç Çokum'un soyut anlatımı daha zenginleştirmek ve hikâye atmosferini daha ayrıntılı ve canlı bir şekilde ifade edebilmek için fiilleri sıklıkla kullandığı görülmektedir.

Eserde temel söz varlığı olarak basit ve türemiş fiillerden sonra en sık kullanılan unsur, niteleme ve durum adlarıdır. Nitelik belirten sıfat ile durum bildiren zarfların yoğun olarak kullanılması, bir eserdeki nesnelere ve durumların daha ayrıntılı bir şekilde anlatılmasına, eserin duygusal atmosferinin vurgulamasına ve canlı betimlemelerin şekillenmesine olanak sağlamaktadır. Eserde 733 tanesi farklı olmak üzere toplamda 1909 sıfat ve zarf kullanılmıştır.

Sıfat ve zarflardan sonra en fazla kullanılan temel söz varlığına ait unsur, soyut kavramları anlatan sözcüklerdir. Edebiyat metinlerinin başlıca özelliği, duygu ile düşünceleri somut nesne ve olaylarla anlatmaktan ziyade soyut bir dille anlatmalarıdır. İncelenen eserde, soyut anlatıma oldukça yer verilmiştir. Yazar soyut ifadelerle soyut bir fikri veya duyguyu, somut bir nesne ve görsel imgeyle ilişkilendirerek duygusal deneyimlerini okuyucuya daha etkili bir şekilde anlatma yolunu seçmiştir. Bu bağlamda 254 tanesi farklı olmak üzere toplamda 851 soyut sözcük kullanılmıştır.

Eserde söz varlığı olarak deyimler ve ikilemelerin de sıklıkla kullanıldığı dikkat çekmektedir. Eserde 289 tanesi farklı olmak üzere 412 deyim, 118 tanesi farklı olmak üzere toplam 143 ikileme kullanılmıştır. Deyimler ve ikilemeler, bir toplumun kültürel mirasını ve geleneğini yansıtmaları açısından önemlidir. Edebî eserlerde söz konusu kültürel mirası ve geleneği sezdirme çabası, yazarları deyim ve ikilemeleri sıklıkla kullanmaya yönlendirmektedir. Sevinç Çokum, bu amaç dışında hem anlatımı monotonluktan kurtarmak hem de kişilerin içsel çatışmalarını somutlaştırmak için deyim ve ikilemeleri yoğun olarak kullanmayı tercih etmiştir.

Kaynakça

- Aksan, D. (2015). *Türkçenin Sözcük Varlığı*. Ankara: Bilgi Yayınevi.
- Aksoy, Ö. A. (1984). *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü II Deyimler Sözlüğü*. Ankara: TDK Yay.
- Aksoy, Ö. A. (1988). *Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü I Atasözleri Sözlüğü*. İstanbul: İnkılap Kitabevi.
- Akyalçın, N. (2012). *Türkçemizin Anlamsal Zenginlikleri Deyimlerimiz*. Ankara: Eğiten Kitap.
- Banguoğlu, T. (2011). *Türkçenin Grameri*. Ankara: TDK Yayınları.
- Baş, B. (2011). Söz Varlığı ile İlgili Çalışmalarda Kullanılacak Ölçütler. *TÜBAR-XXIX*, 27-61.
- Bayraktar, N. (2014). *Dil Bilimi*. Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Bilgegil, M. K. (2009). *Türkçe Dilbilgisi*. Erzurum: Salkımsöğüt Yayınları.
- Bulut, A. (2016), Kültür Krizlerinden Sevgi Savaşına: Sevgiyi Öğreten Kuşlar. N. Tonga (Ed.), *Yaşayan Hikâyemiz* içinde (s. 29-62). İstanbul: Kesit Yayınları.
- Çobanoğlu, Ö. (2004). *Türk Dünyası Ortak Atasözleri Sözlüğü*. Ankara: AKM Yayınları.
- Çokum, S. (2009). *Beyaz Bir Kıyı*. İstanbul: Ötüken Neşriyat.
- Çotuksöken, Y. (2004). *Türkçe Atasözleri ve Deyimler Sözlüğü*. İstanbul: Toroslu Kitaplığı.
- Ergin, M. (2004). *Türk Dil Bilgisi*. İstanbul: Bayrak Basım, Yayımlar, Tanıtım.
- Hatiboğlu, V. (1981). *Türk Dilinde İkileme*. Ankara: TDK Yayınları.
- Hengirmen, M. (2002). *Türkçe Dilbilgisi*. Ankara: Engin Yayınları.
- <https://sozluk.gov.tr/> [Erişim tarihi: 10.09.2023].
- Karahan, L. (2009). *Türkçede Söz Dizimi*. Ankara: Akçağ Yayınları.
- Kurudayıoğlu, M. ve Karadağ, Ö. (2005). Kelime Hazinesi Çalışmaları Açısından Kelime Kavramı Üzerine Bir Değerlendirme. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25(2), 293-307.
- Tahiroğlu, D. (2022a). *Sevinç Çokum Üzerine Bir Araştırma (Hayatı, Edebî Kişiliği ve Eserleri)*. Doktora Tezi. Niğde: Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi.
- Tahiroğlu, D. (2022b). Sevinç Çokum'un Türkçenin Sözcük Varlığına Katkıları. *The Journal of Turkic Language and Literature Surveys (TULLIS)*, 7(3), 455-469.
- Tuna, O. N. (1949). Türkçede Tekrarlar. *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, 3(2-3), 429.
- Türk Dil Kurumu [TDK]. 2010. *Türkçe Sözlük*. Ankara: TDK Yayınları.
- Ültay, E., Akyurt, H. ve Ültay, N. (2021). Sosyal Bilimlerde Betimsel İçerik Analizi. *IBAD Sosyal Bilimler Dergisi*, (10), 188- 201.
- Yıldırım, A. ve Şimşek, H. (2006). *Sosyal Bilimlerde Nitel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Seçkin Yayıncılık.